

Vlaamse
overheid

13

SAMEN VOOR SYRIË

**Meer dan 40 000 euro
voor het goede doel**

WERKEN BIJ DE
VLAAMSE OVERHEID

**Net begonnen
Net vertrokken**

**WAAR STAAN WE
EN WAT STAAT ONS NOG TE WACHTEN?**

De Collega's, anno 2016

**MODERN OF
OUBOLLIG?**

KEN JIJ DE ONROERENDERFGOEDPRIJS AL?

Met de **Onroerenderfgoedprijs** belooft Vlaanderen mensen die erfgoed op een goede manier beheren. Neem deel met een project over bouwkundig, landschappelijk en/of archeologisch erfgoed dat publiek toegankelijk is. Schrijf je in tot en met 1 maart 2016 en win tot 15.000 euro.

Surf naar **www.onroerenderfgoedprijs.be**

#OEPRIJS

Een nieuw begin

EDITO

Dit is onze allerlaatste 13 op papier. Nooit eerder hebben we zoveel collega's geïnterviewd. Over vroeger en nu, over wat er op ons afkomt (p.30) en over de Vlaamse overheid anno 2016 (p. 10). We hebben er zelfs kritische buitenstaanders zoals politcoloog Dave Sinardet en UNIZO-topman Karel Van Eetvelt bijgehaald en gevraagd hoe zij naar ons kijken (p.24).

We zijn trots op ons laatste nummer. Er is heel wat avond- en weekendwerk bij komen kijken, maar we hebben die deadline toch weer gehaald. Boven op al het andere werk. Want het afsluiten van dit papieren nummer betekent meteen ook veel werk voor de online start van 13: een gloednieuwe 13-site, nieuwsbrieven met meer nieuws en verhalen en een grotere focus op sociale media. Dat de plotse terreurdreiging in Brussel – en dus enkele dagen crisissamenwerking – onze planning in de war zou gooien, hadden we niet kunnen voorspellen.

En dan was er nog onze actie Samen voor Syrië de voorbije maanden. De allereerste solidariteitsactie voor de hele Vlaamse overheid. Honderden collega's stampten tussen het werk door activiteiten uit de grond en 22 leidend ambtenaren trokken hard mee aan de kar. Allemaal samen hebben we meer dan 40 000 euro ingezameld. Bedankt voor zoveel enthousiasme, zoveel drive en zoveel samenwerking. Samen zijn we tot veel in staat.

Voor ons was dit een *try-out* van wat 13 kan doen, ook zonder dat er een papieren magazine is: een pop-up website, filmpjes, geregelde updates op sociale media, overleg met collega's uit de hele Vlaamse overheid ... Samen voor Syrië toont nog maar eens dat we collega's kunnen samenbrengen, ook in het echte leven. Ik geloof nu zeker dat digitaal gaan ook echt kan werken.

Dit mag dan wel mijn laatste editoriaal zijn in het magazine zoals u het tien jaar lang hebt gekend, maar ik zeg u geen vaarwel. We zien elkaar snel terug op een andere plek, in een andere vorm.

Ik wil heel graag nog mijn redactiecollega's, de collega's van Taaladvies en het secretariaat, onze fotografen en onze externe collega's Chris, Saskia en Frank bedanken voor de 55 nummers die we samen hebben gevuld. En natuurlijk u, beste lezer. Bedankt om ons al die jaren te lezen. Blijf dat vooral doen! U vindt ons o-ver-al online: via koepel.vonet.be, via vlaanderen.be/13, via onze mailnieuwsbrief, via Facebook en Twitter. En als u mij nog wil zien, kan dat nu meteen na de kerstvakantie via de nieuwe Instagramaccount [@devlaamseambtenaar](https://www.instagram.com/devlaamseambtenaar) waar u mij een hele werkweek kunt volgen. Wil u ook uw week tonen? Stuur een mailtje naar 13@vlaanderen.be of stuur een bericht via onze sociale media, ik geef met plezier onze Instagram aan u door!

Leen

PS: om te bewijzen dat we u ook in *real life* niet loslaten, stuur ik straks een mail naar alle topambtenaren met de uitdaging om 13 te vermelden in hun nieuwsjaarsspeech. Benieuwd of dat zal lukken. Neem de bingokaart die u bij dit nummer vond en stuur ons wat u hebt gehoord op uw nieuwjaarsreceptie. En zet het nieuwe jaar goed in. Santé!

**“Blijf ons vooral lezen.
U vindt ons overal
online”**

Leen De Dycker, hoofdredacteur

 www.twitter.com/leendedycker

Vlaanderen
is toerisme

Ontdek het VISITFLANDERS Visitor Information Centre

**HÉT ADRES VOOR TOERISTISCHE INFORMATIE, INSPIRATIE
EN UNIEKE RELATIEGESCHENKEN** (met speciale kortingen voor de Vlaamse Overheid)
Grasmarkt 61, 1000 Brussel \ www.flandersshop.be

TOERISMEVLAANDEREN

Zeker lezen

10

DE COLLEGA'S ANNO 2016

**Vroeger koffiedame,
nu adjunct-siteverantwoordelijke**

24

INTERVIEW MET KAREL VAN EETVELT EN DAVE SINARDET

**“Het is niet de
schuld van de
ambtenaren,
wel van het
politieke
systeem”**

30

6 TRENDS IN 2016

**Trend 1: Werken waar en
wanneer u wilt**

13

INHOUD

Nr. 55

-
- 3 Edito van hoofdredacteur Leen
-
- 5 Inhoud
-
- 6 Samengevat
-
- 10 De Collega's anno 2016
-
- 16 Net begonnen/net vertrokken
-
- 20 Samen voor Syrië: 40 000 x bedankt!
-
- 22 Ambtenaren en hun namen
-
- 24 Karel Van Eetvelt en Dave Sinardet bekijken
de Vlaamse overheid kritisch
-
- 28 Schatten van Vlaanderen
Verrassend 3D
-
- 30 6 trends in 2016
-
- 40 De job van trajectbegeleider Inburgering
Natascha
-
- 44 Test: welk type ambtenaar ben jij?
-
- 46 In de bloemetjes
-
- 48 Win
-
- 50 Strip door Simon Spruyt
-
- 51 Column: Veerle
-
- 52 Puzzel
-
- 53 Lezers aan het woord
-
- 54 Gezegd
-
- 55 Lezers aan het woord (vervolg)
-

60% vindt Vlaamse overheid modern

Vindt u de Vlaamse overheid oubollig of modern? Dat vroegen we in ons voorlaatste nummer. We zijn stiekem blij dat de meerderheid ons toch eerder modern, of zelfs heel modern, vindt. En zelfs in het andere kamp vinden velen dat de clichés van het 35 jaar oude televisieprogramma *De Collega's* al lang achterhaald zijn.

MODERN

59,78%

OUBOLLIG
40,22%

REACTIES

JA

Ik vind dat de overheid heel wat stappen onderneemt om modern te zijn. Denk maar aan thuiswerken, papier-arm werken, het delen van gegevens ...

Er wordt naar mijn mening wel hard gewerkt aan modernisering. Geef het wat tijd.

Er zijn in elke dienst aspecten die storend oubollig zijn, maar op veel vlakken zijn we meer vooruitstrevend dan onze politici die helaas niet weten hoe sterk hun diensten presteren.

Ten aanzien van de burger zijn we veel verbeterd.

Alle nieuwe technieken worden gebruikt en er wordt wel degelijk efficiënt gewerkt.

We gaan volledig voor de digitalisering en dat kun je zeker niet oubollig vinden.

NEE

Ik vond de Vlaamse overheid in de jaren negentig moderner dan tegenwoordig.

We gebruiken wel moderne tools, maar toch is er nog vaak vertraging door oubollige denkwijzen en procedures.

Grijze muren, sombere archiefkasten en weinig licht: ik ben een moderne ambtenaar, die moet werken in een bureau van *De Collega's*.

Er is nog altijd een groot verschil tussen statutairen en contractuelen, er wordt nog te veel gekeken naar diploma i.p.v. naar competenties en de hiërarchische structuren laten weinig inspraak toe.

We moeten hier nog van alles kopiëren nemen en overal stempels opzetten.

Het is niet omdat men '13' digitaal wil, dat men modern is!

NIEUWE POLL

STEM EN WIN

Dit was de laatste 13-poll op papier. Maar we blijven geïnteresseerd in uw mening! Voortaan kunt u iedere week meestemmen in de poll op onze gloednieuwe website vlaanderen.be/13.

Krijgt u nog te maken met typische ambtenarenvoordelen, en welke zijn dat dan? Laat het ons weten via vlaanderen.be/13 of via koepel.vonet.be.

**POLL
vanaf nu
online**

679 collega's minder

Op één jaar tijd werken er 679 personeelsleden minder bij de Vlaamse overheid. Bij de start van de nieuwe regeerperiode, halfweg 2014, waren we nog met 42 011 collega's. Een jaar later was dat aantal gezakt naar 41 322.

Het ziet er naar uit dat de opgelegde besparing van 1950 'koppen' tegen 2019 gerealiseerd zal zijn. Die besparing geldt maar voor een deel van de Vlaamse overheid - in totaal ruim 17 000 collega's. In die groep zijn er op een jaar tijd alvast 593 collega's minder.

Bij de entiteiten die niet in de besparingsronde zijn opgenomen, zoals De Lijn, de VDAB, en

Kind en Gezin, daalde het aantal personeelsleden in totaal met 86 koppen.

In vergelijking met 2013 is er wel een stijging. Eind 2013 werkten er immers maar 39 667 personeelsleden bij de Vlaamse overheid. Maar door de vijfde en zesde staatshervorming zijn er een heleboel collega's bijgekomen: meer dan 2000 federale ambtenaren zijn naar de Vlaamse overheid overgekomen. Bovendien zijn een paar agentschappen toegevoegd aan de personeelscijfers doordat Europa een nieuwe definitie van 'overheid' heeft opgelegd.

Bron: bestuurszaken.be

Twee nieuwe benoemingen

Er zijn opnieuw twee topambtenaren aangesteld.

JOHAN HANSSENS

Sinds 1 december 2015 secretaris-generaal

van het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie

Vorige functie: Adjunct-kabinetschef bij viceminister-president Annemie Turtelboom

Opvolger van: Dirk Van Melkebeke

LUC DELRUE

Vanaf 1 februari 2016 secretaris-generaal van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Vorige functie: Directeur Museum M

Opvolger van: Christine Claus

En de vrouwen?

Er zijn nog 21% vrouwen in topfuncties. Dat is aanzienlijk minder dan de 33% die eind dit jaar gehaald moest worden. Door alle fusies en pensioneringen zijn er de afgelopen jaren heel wat vrouwen uit topfuncties verdwenen. Om 33% te halen, moeten er nog acht vrouwen aangesteld worden.

POP-UPRESTAURANT
OPENT EIND 2016

Verbouwing Consciencegebouw van start in februari

Vanaf februari start een grote verbouwing in het Consciencegebouw in Brussel, waar de collega's van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming werken. "We willen het gebouw samen met de eigenaar klaarstomen voor Het Nieuwe Werken", zegt David Managré, teamhoofd Vastgoedbeheer bij Het Facilitair Bedrijf. De eerste diensten zullen normaal in mei intern naar een andere plek verhuizen als alles volgens planning verloopt. "Het Consciencegebouw zal een pak energie vriendelijker worden", legt Managré uit. "Doordat het ingericht zal worden volgens de principes van Het Nieuwe Werken, komt een kwart van de ruimte vrij voor andere diensten."

Restaurant

Het restaurant krijgt vanaf december 2016 een grondige opknapbeurt. Tijdens deze werken komt er een pop-uprestaurant in de polyvalente ruimte. Daarnaast zal de hoofdingang van het gebouw verplaatst worden waarbij in de vernieuwde ontvangstzone een sandwichbar zal geopend worden op het ogenblik dat de werken in het restaurant starten. Vanaf midden 2017 kunnen de collega's terecht in een groter en mooier restaurant. De werken zullen duren tot en met april 2018.

Koffiebar Boudewijngebouw open

Sinds kort is de koffiebar in het Brusselse Boudewijngebouw open. Genieten van een latte of espresso terwijl je informeel vergadert? Dat kan nu in de bar links van het onthaal.

SAMEN VOOR SYRIË

Solidariteitstombola brengt 5064,6 euro op

De voorbije maanden was de Vlaamse overheid in de ban van Samen voor Syrië, de actie waarbij we geld inzamelden voor de meer dan zeven miljoen mensen die in Syrië zelf op de vlucht zijn. Een van de meest opvallende acties was de solidariteitstombola van het Ferrarisgebouw in Brussel, die 5064,6 euro opbracht.

"Na een geslaagde inzamelactie voor de vluchtelingen in het Maximiliaanpark wilden we meer doen", vertelt Véronique Vens (vooraan op de foto) van het Vlaams Energieagentschap (VEA). "Alle agentschappen en departementen van ons gebouw hebben met plezier meegewerkt aan de iedereen-wint-tombola. Ze verzamelden prijzen voor de tombola, zochten vrijwilligers ... Zo konden we elke dag een kado-bon van 100 euro weggeven en en was er een kast vol mooie prijzen."

Uiteindelijk leverde de actie meer dan 5000 euro op, het bedrag waar

Véronique en haar collega's op gehoopt hadden. "De opbrengst was nooit zo groot geweest als we de krachten niet gebundeld hadden. Dat er elke dag andere vrijwilligers lotjes verkochten zorgde mee voor het succes. Mensen kochten soms nog eens lotjes als hun collega's aan de beurt waren. Ook in het Ellips-, Conscience- en het Boudewijngebouw hebben we een middag lotjes verkocht. Overal kregen we enthousiaste reacties." Midden januari leest u op vlaanderen.be/13 hoeveel alle acties samen hebben opgebracht.

**Benieuwd
naar het
tussentotaal?
Kijk op
p. 20**

COLLEGA ELIE FINALIST VERKIEZING SCHOONMAKER VAN HET JAAR

“Schoonmakers mogen best wat meer aandacht krijgen”

's Ochtends vroeg schoonmaken en nadien enkele uren meedraaien in het personeelsrestaurant van het Boudewijgebouw in Brussel: twee jobs combineren is voor collega Elie De Meersman (41) van Het Facilitair Bedrijf heel gewoon. In november 2015 was ze een van de vijf Belgische finalisten bij de verkiezing Schoonmaker van het Jaar. De jury vond haar een voorbeeld van de trend om schoonmaak en catering te combineren. “Ik heb niet gewonnen, maar ik was zeker niet teleurgesteld. Ik heb meegedaan aan de wedstrijd omdat ik vind dat schoonmakers best wat meer in

de schijnwerpers mogen staan. Ik nam niet alleen deel voor mezelf, maar ook voor mijn collega's. In een goed team kunnen werken is zoveel waard!” Na zestien jaar poetsen is Elie onlangs een nieuwe weg ingeslagen, want ze werkt nu in de nieuwe koffiebar in het Boudewijgebouw.

Schoonmaker van het Jaar werd Mieke Smeets, die via een poetsfirma bij het OPZC Rekem werkt. Mieke kreeg de prijs onder meer omdat ze zo goed met de patiënten overweg kan.

De collega's van het VAPH ruilen vanaf juni 2016 hun stek aan de Sterrekundelaan in voor drie verdiepingen in het **Zenithgebouw in de Noordwijk**. *** Sinds de terreurdreiging niveau 4 in Brussel hebben alle **onthaalcollega's** van de grote gebouwen instructies gekregen om de **veiligheidsafspraken strikter** te volgen. Wie zijn badge niet bij heeft, moet dus registreren met zijn identiteitskaart. En desnoods dus even wachten tot hij naar zijn kantoor kan. Bezoekers moeten zich altijd registreren. *** Wie helpt de collega's van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen, die van het **KMSKA** dus, aan een **sexy naam**? De gerenoveerde kunsttempel zal in februari 2019 opnieuw openen, maar zoekt eerst nog een vlottere, nieuwe naam. Alle ideeën zijn welkom op info@kmska.be. *** Dat we bij de Vlaamse overheid geen Music for Life nodig hebben om ons **warm hart** te tonen, bewees de actie **Samen voor Syrië** al. Maar daarnaast zijn er nog heel wat andere goede doelen die gesteund worden. Zo zamelen collega's bij **Kind en Gezin** jaarlijks geld in voor **Make-A-Wish** - dit jaar maar liefst 5100 euro - en zetten de collega's van **VDAB** al voor het zesde jaar op rij acties op om **Kom op Tegen Kanker** te steunen, dit jaar goed voor meer dan 10 000 euro. Ze kiezen ook elk jaar een goed doel uit van een collega, dit jaar een **inclusieve Scoutsgroep** voor kinderen met speciale noden.

Vul de 13-nieuwsjaarsbingo in en win!

‘Wat mag ik u wensen?’, een collega die iets te veel wijn op heeft en uw leidend ambtenaar die waarschuwt voor een moeilijk jaar met veel uitdagingen. De tijd van de nieuwjaarsrecepties is weer aangebroken! Om het nog leuker te maken, heeft 13 een bingokaart gemaakt, die u bij dit nummer vindt. Kruis aan welk cliché u hoort of ziet tijdens uw receptie en stuur de kaart naar 13. U maakt kans op een van de vijf boekenbonnen! Of spot u een originele uitspraak of situatie? Vul ze in in het lege vakje. De grappigste inzending krijgt ook een boekenbon!

De Collega's anno 2016

“Werk jij bij de overheid? Dan mag je een hele dag kranten lezen.” Het clichébeeld dat heel wat mensen hebben van de ambtenarij dankzij de VRT-reeks *De Collega's* is nog lang niet verdwenen. De jobs uit de serie nagenoeg allemaal wel. En dus vroeg 13 zich af wat madame Arabelle, Jomme Dockx, Betty Bossé ... in 2016 net doen? Vijf collega's aan het woord over vroeger en nu. “Onze dagen zijn vooral veel gevarieerder dan toen”, klinkt het. “Er is altijd wel wat te doen en dat is eigenlijk veel fijner.”

VEERLE VAN DEN BROECK • FOTOS JONAS ROOSENS EN VRT

FICTIE

Koffiedame Arabelle Lucas is dankzij haar uitgebreide netwerk binnen het ministerie altijd op de hoogte van de laatste roddels die ze vervolgens met plezier deelt met *De Collega's*.

FEIT

"Wij waren inderdaad degene bij wie de mensen hun hart uitstorten. Maar horen, zien en zwijgen, dat was mijn devies", nuanceert Heidi Willems, nu adjunct-siteverantwoordelijke in het VAC van Leuven en vroeger koffiedame bij de VDAB.

HEIDI WILLEMS, VROEGER KOFFIEDAME, NU ADJUNCT-SITEVERANTWOORDELIJKE

"Koffie troost"

Heidi kijkt met veel liefde terug op haar achttien jaar als koffiedame. "Goedemorgen, goedemiddag, koffie! Elke dag hetzelfde ritueel: aankomen, koffie maken, met onze kar naar onze verdieping, koffie uitdelen, sigaretje gaan roken, kopjes ophalen. Dan naar de kantine om soep, broodjes en drank te verkopen en rond 14 uur opnieuw een koffieronde. Ik had geen vaste verdieping in tegenstelling tot mijn collega's, dus ik kwam overal."

Feest

Het was een ontzettend fijne periode voor Heidi. "De koffiedame is overal welkom", lacht ze. "En weet uiteraard ook veel. Zowel van de directeur

als van de poetsvrouw. Hoe het met de kinderen is, wie er een kater heeft ... En zag er iemand ongelukkig uit, dan namen we die apart en vroegen we wat er scheelde."

Koffie troost

"Met Nieuwjaar mochten we op alle diensten mee feesten", gaat Heidi verder. "Mensen bleven ook rond de koffiekar hangen om een babbeltje te doen. Aan de koffiemachine kan dat niet, want het stoort andere collega's."

Bom

Na achttien jaar verliet Heidi de VDAB om cantinière te worden in Leuven. "Toen zorgde ik alleen nog voor

koffie tijdens vergaderingen. Dan werd ik onthaalbediende, daarna magazijnier en nu ben ik adjunct-siteverantwoordelijke in het VAC in Leuven. Ik weet niet wat mijn dag brengt. Dat kan gaan van de elektriciteit die uitvalt, over een lokaal dat onder water staat, tot zelfs een evacuatie omdat er even verderop een bom uit de Eerste Wereldoorlog is gevonden. En uiteraard sta ik mee ter beschikking om *De Collega's* hier in het gebouw verder te helpen."

Of ze het koffiedame zijn mist? "Eigenlijk niet. Al ben ik hier de eerste om bij te springen als er handen te kort zijn bij de catering."

“Computercursus om bij te blijven”

FICTIE

Typiste Betty Bossé zat soms haar nagels te lakken op het ministerie terwijl ze op werk wachtte.

FEIT

“Het was hard werken. Van 's morgens tot 's avonds deden we niets anders dan typen”, zegt Anita Teugels (62), all-round administratief ondersteuner bij de afdeling Milieuvergunningen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) in Brugge. Zij begon als klerk-typiste bij RAGO, de voorloper van GO!.

Nu is Anita's takenpakket ontzettend gevarieerd: milieuvergunningen invoeren, personeelsadministratie ... Dat was in haar beginjaren helemaal anders. “Van 's morgens tot 's avonds waren we bezig met hetzelfde: typen. Als er fouten inslopen of als de tekst moest veranderd worden, konden we alles opnieuw doen. In het begin gebruikten we van dat carbonpapier waar je handen vreselijk vuil van werden. Vroeger was je werk gedaan op het einde van de dag, nu lijkt het soms nooit gedaan. Maar ik vind dat veel aangamer.”

Word Perfect

In de jaren 90 begon de computer aan zijn opmars. “Ik begon cursussen te volgen om bij te blijven. Eerst ging ik op cursus tekstverwerking

om te ontdekken waar al die toetsen voor dienden: Ctrl, Alt, F1, F2 ... Word Perfect was enorm gemakkelijk. Dat was net een verbeterde typemachine, een echte luxe”, zegt Anita met de nodige nostalgie. Maar dan kwam Microsoft Office. “Dat zat helemaal anders in elkaar en dus volgde ik avondschool Word, Excel, Access, PowerPoint ... Daarna ging ik op cursus om te leren hoe je met bepaalde databanken kan werken. Al die opleidingen maken dat ik ook nu nog snel weg ben met andere systemen.”

Niet gemakkelijk

Met de komst van de computer verdween ook de job van klerk-typist. Dat was geen gemakkelijke periode. “Vanuit Brussel werden we aan een andere dienst toegewezen.

Eerst dachten we dat het niet zou gebeuren, maar van de ene op de andere dag werden mensen verplaatst. Ik had toen gelukkig al hier bij LNE gesolliciteerd, waardoor ik in Brugge kon blijven. Op mijn 53ste veranderde ik nog van job en kwam ik hier terecht bij de dienst Milieuvergunningen. Ik was vooral blij dat ik niet elke dag hoefde te pendelen.”

“Omdat ik van een gebouwendienst kwam, vond ik de materie bij LNE best moeilijk”, geeft Anita toe. “Maar met veel inspanning en hulp van collega's is het me toch gelukt om in te werken. Tot op de dag van vandaag, met bijna 45 jaar dienst, werk ik nog met veel plezier. En je bent nooit te oud om te leren, nietwaar?”

FICTIE

Opsteller Jean De Pesser zit af en toe in zijn dossiers te schrijven, als hij het niet te druk heeft met zijn krant te lezen of grappen uit te halen met onderbureauchef Verastenhoven.

FEIT

"In mijn opstellerstijd was het beeld dat *De Collega's* ons voorschotelde al lang achterhaald", vertelt Ludo Berghs (61) van het team Ondersteuning van het Departement Kanselarij en Bestuur, waar hij zich onder meer bezighoudt met ICT en bijspringt bij secretariaatswerk.

LUDO BERGHS WAS OPSTELLER EN IS NU VERANTWOORDELIJK VOOR ICT EN ONDERSTEUNING

"Een brief was best snel buiten"

Iedere functie had min of meer een duidelijke rol, zegt Ludo. "De bureauchef zei wat de opsteller in de brief moest zetten. Die vertaalde dat in *administratees*, ging dan naar de dactylo die de tekst op haar beurt uittipte. Vervolgens verbeterde de onderbureauchef de brief en daarna was het de beurt aan de bureauchef om de gecorrigeerde versie ook nog eens een keer te corrigeren. Kwestie dat elk niveau z'n autoriteit kon laten gelden (*lacht*). Dan kon de brief buiten. Dat hoefde niet langer dan een of twee dagen te duren. Naar mijn gevoel ging het toen sneller dan nu. Mensen schreven toen ook efficiënter brieven, omdat het typewerk telkens helemaal overgedaan moest worden als het niet goed was."

Enige computer

Ludo begon op de Personeelsdienst van het Ministerie van Cultuur. "Vaak duurden sollicitatieprocedures zo lang dat de dienst eigenlijk niet meer wist wat je kwam doen. En dus kreeg ik, net zoals elke nieuweling, eerst de vervelende klussen zoals fiches klasseren. Dat viel tegen, want ik wilde iets met cultuur doen en ik vroeg mijn overplaatsing aan. Toen kwam ik terecht bij de Sociale Dienst waar ik onder meer medische kosten berekende. Het enige wat ooit in de buurt kwam van cultuur, was de berekening van een toelage voor de weduwe van schrijver Karel Van de Woestijne."

Telefonieplan

Begin jaren 90 was Ludo de eerste op de dienst die een computer kreeg. "Met het programma dBase 3 zette ik een databank op poten met de dossiers van de dienst." Na een reorganisatie kwam Ludo terecht bij de logistieke diensten van het Ministerie, een afdeling die onder meer instond voor telefonie en onthaal. "Daar maakte ik een eerste telefoonplan", vertelt hij. "Ik was het zo beu dat de pers altijd vertelde dat de ambtenarij nooit zijn telefoon opnam dat ik een schema bedacht waarbij telefoons automatisch doorgeschakeld worden naar collega's of naar het algemene dienstnummer. Helaas was mijn baas meer geïnteresseerd in zijn carrière

dan in de verbetering van de dienstverlening." Gelukkig was Ludo's werk niet voor niets, want in 1988 schreef hij - na een nieuwe reorganisatie - op de afdeling Communicatie mee aan de omzendbrief voor telefonie.

Niet sneller

Ludo, die nu ICT-verantwoordelijke is, twijfelt of de computer ervoor zorgt dat alles sneller gaat. "Informatica biedt zo'n waaier aan mogelijkheden die mensen precies allemaal willen uitproberen. Mensen blijven soms prutsen aan teksten. Vandaar dat de burger volgens mij de indruk heeft dat 'de administratie' in het algemeen niet echt veel sneller verloopt dan toen."

“Digitaal archief niet altijd gemakkelijk”

FICTIE

Classificeerder Jomme Dockx, onsterfelijk dankzij zijn iconische stoffas en zijn houten fichebakken.

FEIT

“Die fichebak is vervangen door een informatiebeheersplan dat een overzicht geeft van alle soorten dossiers en documenten in je organisatie”, vertelt Lise Van Hout (25), informatiebeheerder bij de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW).

“Ik heb zelfs nog nooit een fichebak gezien”, lacht Lise als 13 haar een foto laat zien van Jomme Dockx in actie. “Die fichebak is vervangen door een informatiebeheersplan”, vertelt Lise. “Dat is een plan met alle dossiers en documenten die in omloop zijn, en dat vertelt hoe lang we die wettelijk moeten bijhouden. Zijn de gegevens openbaar of komen ze in aanmerking voor hergebruik? Ook dat is informatie die je in zo’n beheersplan vindt.

Meer dan papier

De tijd van de classificeerder die de dossiers uit het archief opdiept om naar het juiste bureau te brengen, ligt al lang achter ons. De Vlaamse overheid heeft een centraal archiefdepot in Vilvoorde dat de ambitie heeft niet alleen papier, maar ook archeologische vondsten, kunstwerken en bodemstalen te bewaren.

En we gaan steeds meer digitaal bijhouden.

Ook bij de VMSW is dat zo. “Wat we digitaal behandelen, klasseren we digitaal en papieren stukken zoals dossiers over sociale woonleningen gaan in het papieren archief in onze kelder.”

Al is dat radicaal digitaal-verhaal niet altijd even makkelijk. “De VMSW is onder meer bouwheer van sociale woonprojecten en werkt daarvoor samen met verschillende partijen: architecten, aannemers, sociale huisvestingmaatschappijen ... Die werken allemaal met hun eigen computersystemen, die niet altijd met dat van ons kunnen communiceren. En niet iedereen is even digitaal. Ook moeten we sommige stukken bij wet op papier bewaren. Het gaat ook om mensen motiveren en op de voordelen wijzen van digitaal werken. Zolang de manier van

werken niet verandert, lukt dat niet.”

Liefde voor papier

Lise merkt dat mensen nog steeds een voorkeur hebben voor een papieren archief. “Het lijkt betrouwbaarder, maar dat is het niet altijd. Zo is een van onze externe archieven ooit gedeeltelijk afgebrand. Het is dus belangrijk dat je back-ups hebt, digitaal archiveert en dat de lees- en schrijfrechten van een digitaal archief in orde zijn.”

Lise en enkele collega’s zorgen er sinds kort voor dat het archief in de kelder van de VMSW gestroomlijnd wordt. “Vroeger deden de diensten dat zelf, maar ze hadden allemaal hun eigen systeem. Het is erg belangrijk dat er een lijn inzit. We zorgen nu voor twee ophaalmomenten per dag zodat mensen toch snel de nodige stukken hebben.”

“Vroeger werd er meer gelachen”

FICTIE

Hilaire Baconfoy is de bode en gangwachter uit *De Collega's*. Hij brengt bezoekers ter plaatse en komt geregeld binnen voor een praatje.

FEIT

“In al die tijd is er veel veranderd: de mensen, onze job ... Maar hier op de verzending is het nog steeds heel leuk”, zegt Claudine Ghequière, sinds 1988 bode bij het Departement Mobiliteit en Openbare Werken.

De job van bode ziet er nu anders uit dan vroeger. “Vroeger deden we inderdaad het onthaal van bezoekers, die we dan tot bij de juiste collega brachten. Dat was iets wat ik heel graag deed. En we brachten dossiers van het ene bureau naar het andere. Ook dat is met de komst van de e-mail wat verdwenen. Nu staan we in voor de verzending en de brieven die onze diensten krijgen. De brieven die in grote postzakken binnenkomen, sorteren we en leveren we in het juiste kantoor af. Ook de interne post die uit Brugge, Oostende, Antwerpen en Gent komt, sorteren we.”

Omdat er nu minder taken zijn voor bodes, helpt Claudine een deel van haar tijd bij de dienst Personeel. Ze

klasseert er dossiers. “En de dossiers van collega's die met pensioen gaan, breng ik naar het archief”, vertelt ze.

Frankeermachine

Die verzending krijgt ook hulp van de technologie zoals een frankeermachine. “Ik tik het nummertje in dat bij de dienst hoort en dan leg ik de brief op de weegschaal. Die geeft aan hoeveel er op moet. En vervolgens gaat de brief in de machine.”

Claudine mist de tijd van vroeger. “Er werd veel meer gelachen. Mensen hadden ook meer tijd voor een babbeltje en waren vriendelijker. Waarschijnlijk omdat we toen met meer waren en de stress niet zo hoog was. Het zou fijn zijn als dat terugkwam.”

WIN

Een dvd-box
met de volledige
reeks van
De Collega's
op p. 48

Net begonnen/ net vertrokken

Vorig jaar zijn er meer dan 3000 nieuwe collega's bij de Vlaamse overheid gestart en hebben net geen 2500 collega's afscheid genomen. 13 vroeg twee keer twee nieuwkomers en vertrekkers uit over hun begin of vertrek bij de Vlaamse overheid. Het resultaat: vier verhalen over hoe het vroeger was, hoe het nu is en wat er tussenin allemaal veranderd is.

FRANK WILLEMSE · FOTO'S LIEVEN VAN ASSCHE

NET BEGONNEN OP 8 SEPTEMBER 2015

“Blij dat ik een bijdrage lever aan de maatschappij”

“Mensen vinden het meestal verrassend dat ik als Nederlandse bij de Vlaamse overheid werk”, zegt Anne Rosmulder (26) uit Liessel in het Nederlandse Noord-Brabant. Ze woont nu bijna een jaar in Brussel, net buiten de Vijfhoek, in een buurt vol jong en internationaal volk. “Tijdens een schoolreisje ben ik gevallen voor deze diverse stad waar altijd iets te beleven valt. In 2012 begon ik te werken bij de Sportdienst van de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie, red.). Toen mijn contract afliep, ben ik teruggekeerd naar Nederland.”

Parlementaire vragen

Via een Belgisch uitzendbureau kon ze opnieuw aan de slag in Brussel. Toen vond ze op de website van de VDAB een job die haar erg aansprak: administratief medewerker bij het Agentschap Wegen en Verkeer op de stafdienst van de directie, om parlementaire vragen op te volgen en de dienst Planning en Coördinatie te ondersteunen. “Ik ben opgeleid als

secretaresse en ik wilde graag bij een overheid werken om een bijdrage te kunnen leveren aan de maatschappij. Geweldig toch dat ik hier kon starten”, klinkt het

Gedreven mensen

Over de eerste maanden in haar nieuwe job heeft ze niks dan lof. “Ik was nog maar net begonnen en ik mocht al mee op werfbezoek. Zo zag ik meteen alles in de praktijk. Ik vind mijn werk inhoudelijk heel boeiend. Al die parlementaire vragen over plaatsen in Vlaanderen waar ik nog nooit van gehoord heb en die ik moet googelen. Soms is het best moeilijk allemaal, maar ik leer ontzettend veel bij en ik heb veel aan mijn collega's.” Het viel Anne wel tegen dat ze een maand heeft moeten wachten voor ze zich in het systeem kon registreren en voluit aan het werk kon gaan.

Gat in de boter

Op haar dienst is ze de enige buitenlander. “Mijn accent valt natuurlijk

op en ik heb soms een Nederlandse - nogal nuchtere - kijk op de dingen. Zo zorg ik voor een beetje diversiteit.” Anne heeft een contract van onbepaalde duur en ziet voor zichzelf een mooie toekomst in Brussel en bij de Vlaamse overheid. “Of ik met mijn gat in de boter ben gevallen? Als ik die uitdrukking goed begrijp, wel (lacht). Ik ben er in ieder geval erg blij mee dat ik hier kan wonen en werken.”

Anne Rosmulder (26)

- Komt uit Liessel (Nederland)
- Is administratief medewerker bij het Agentschap Wegen en Verkeer in Brussel
- Jong en enthousiast

“Vroeger was het verboden werk mee te nemen naar huis”

“Zorg ervoor dat je iets vindt wat je graag doet. Werk niet tegen je zin”, is de goede raad van Rudy Van Aelbroeck (60) na 42 dienstjaren bij de overheid. Toen hij nog geen achttien jaar oud was, begon hij in 1973 bij het toenmalige Ministerie van Openbare Werken. “Ik kwam uit een groot gezin en op mijn vijftiende werd me duidelijk gemaakt dat ik mijn middelbare school mocht afmaken, maar dat ik daarna, zoals mijn vader, bij Openbare Werken aan de slag zou gaan. Ik weet nog dat ik daar de eerste veertien dagen alleen maar op een stoel moest zitten en meer niet. Ik ben dan maar zelf dossiers beginnen in te kijken om te weten waar ze mee bezig waren. Dat ben ik altijd blijven doen: zelf initiatief nemen en dingen bestuderen”, vertelt Rudy.

“Het is allemaal veel complexer geworden”

Rudy Van Aelbroeck

Andere overheid, hetzelfde werk

Rudy zat bij de eerste lichting federale ambtenaren die in 1980 naar de pas opgerichte Vlaamse overheid kwam. “Ik bleef gewoon hetzelfde werk doen: onteigeningsprocedures afhandelen voor alle nieuwe autosnelwegen. In 1994 kreeg ik de vraag of ik mij op de parlementaire vragen en antwoorden wilde toeleggen. Ik kreeg zelfs een compliment, waar ze toen nog karig mee waren: ‘Het is echt iets voor jou, want je kunt zo goed schrijven.

ven.’” Eerst ging het om 500 vragen per jaar. Dat werden er al gauw 750 en het laatste jaar zelfs 1200. “Toen waren we gelukkig al met twee om ze allemaal te verwerken”, klinkt het.

Veel complexer

In 42 jaar tijd heeft Rudy zijn werkomgeving zien evolueren van een omgeving met ‘gewone mensen’ naar een omgeving met hoogopgeleiden. “Wat mij opvalt, is dat die het heel goed kunnen uitleggen, maar niet zonder fouten kunnen schrijven.” Nog een verschil is dat de parlementaire vragen vroeger in tien minuten tijd werden afgehandeld, terwijl dat nu veel meer tijd vraagt. “Het is allemaal veel complexer geworden. Vroeger stond Openbare Werken op zich en was een antwoord makkelijk gevonden. Nu moet je bijna heel de Vlaamse overheid aflopen om een vraag volledig beantwoord te krijgen”, klinkt het. Terwijl er vroeger van negen tot vier werd gewerkt, loopt het werk nu uit tot thuis. “Het was vroeger uitgesloten dat je iets meenam naar huis om eraan voort te werken. Dat was zelfs verboden, op straffe van een blaam”, weet hij. Rudy had nog wel kunnen voortwerken, maar ... “ik had mijn vrouw altijd beloofd op mijn zestigste te stoppen en ik had wel zin om meer met de kleinkinderen bezig te zijn.”

Rudy Van Aelbroeck (60)

- Komt uit Halle
- Was administratief medewerker bij het Agentschap Wegen en Verkeer in Brussel
- Met pensioen, trots op 42 jaar overheidsdienst

“Eindelijk weer een job die bij mij past”

“Ik heb jaren in de toeristische sector gewerkt en in Malta, Spanje, Turkije ... gewoond. Uiteindelijk ben ik - mijn vriend achterna - in Duitsland beland. Daar was ik een beetje allochtoon en heb ik mij moeten inburgeren. Dat is natuurlijk makkelijker als je niet uit een totaal andere cultuur komt, maar ik heb er toch ook Duits moeten leren om een goede job te vinden”, zegt Sofie Mylle (45), van opleiding vertaler Spaans. Ze woont intussen opnieuw in België en is nu inwerkingsconsulent-in-opleiding bij de VDAB: “Ik ga allochtonen helpen. Een cursus Nederlands, vorming, een baan ... Ik bied ondersteuning bij alles wat hen vooruithelpt op de arbeidsmarkt.”

Passende job

Hoe langer ze in de toeristische sector werkte, hoe administratiever Sofies job werd, terwijl ze net meer met klanten wilde werken. De zekerheid van een vertrouwde job hield haar daar. “Als je jong bent, verander je gewoon van baan, maar als moeder van twee blijf je zitten en neem je minder snel het risico om aan iets anders te beginnen.” Een paar jaar geleden volgde Sofie een lerarenopleiding en daar hoorde een stage in klassen voor anderstaligen bij. “Dat beviel me heel erg. Ik heb altijd al een zwak gehad voor alles wat buitenlands is, dus ben ik een job in die richting beginnen te zoeken. Toen in Oostende zo’n functie bij de VDAB vrijkwam, heb ik meteen gesolliciteerd. ‘Eindelijk weer iets dat bij je past’, klonk het in mijn omgeving.”

“Ik heb goede collega’s en ik kijk er echt naar uit om erin te vliegen”

Sofie Mylle

Klanten helpen

Sofie vindt de VDAB een modern bedrijf en op veel vlakken beter georganiseerd dan wat ze in de privé-sector heeft gezien. “Ik heb in al die jaren nooit echt zonder job gezeten. Ik wist niet dat er zo veel instrumenten bestaan om werkzoekenden te helpen. Je staat echt niet alleen als je werkloos bent. Ook niet als je allochtoon of buitenlander bent, nog maar net bent aangekomen en de taal zelfs niet spreekt”, zegt Sofie.

Flexibel werken

Sofie kan haar glijdende uren zo invullen dat ze thuis is voor haar twee kinderen van acht en tien. “Ze hebben me nog heel erg nodig. Ik ben blij dat men bij de VDAB zo flexibel is dat je gezin en werk kunt combineren.” Sofie hoopt dan ook dat ze voor lange tijd bij de VDAB zal kunnen blijven werken. “Het is natuurlijk allemaal nog heel nieuw, maar ik heb goede collega’s en ik kijk er echt naar uit om erin te vliegen”, klinkt het.

Sofie Mylle (45)

- Komt uit De Haan
- Is inwerkingsconsulent in de VDAB-werkwinkel in Oostende
- Volop in opleiding, werkte tot nu in de toeristische sector

“Mijn beste beslissingen zijn de impulsieve”

“Ik heb al vaak impulsieve beslissingen genomen en ik blijf die nemen. Net omdat ze altijd goed uitdraaien”, zegt Ruth Terry (35), die tien jaar geleden als consulente bij de VDAB begon. Op 1 januari ruilt ze haar job als consulente in voor die van controleur, nog altijd bij de VDAB.

Perfect profiel

Ruth is nog jong, maar heeft al heel wat ervaring. “Ik was 18, schoolmoe en gaf al gauw de brui aan mijn studie maatschappelijk werker. Ik wilde werken en heb toen de ene na de andere job gedaan: montagearbeidster, verkoopster, parkeerwachter, assistent in een Aldi-filiaal, schoonmaakster ... Tot ik op mijn 22ste iets wilde doen dat me niet zo snel verveelde. Dat bleek weer maatschappelijk werker te zijn, dus ging ik weer studeren.”

Zo had Ruth het perfecte profiel om bij de VDAB jongeren te begeleiden. Die zijn ook vaak schoolmoe en moeten overtuigd worden een opleiding te volgen en een baan te zoeken. “Ik heb vijf jaar jongeren geholpen en daarna nog eens vijf jaar anderstaligen”, zegt Ruth, die veel voldoening haalt uit haar cliënten als ze een opleiding afronden, een job vinden, Nederlands leren ...

Bewust gesolliciteerd

De beslissing van Ruth om na tien jaar van job te veranderen, was minder impulsief: “Ik heb bewust gesolliciteerd voor een job als controleur bij de vroegere RVA-diensten. Als enige in heel de VDAB klaarblijkelijk. Ik geloof dat ik een goede controleur kan worden, net

omdat ik tien jaar lang aan de andere kant heb gestaan. Ze hebben me wel gestationeerd in Gent en niet in Oostende. Anders zou ik misschien te veel cliënten moeten controleren die ik eerder heb begeleid en zou ik misschien niet streng genoeg of net te streng zijn.”

Flexibel

Ruth weet dat ze alle collega's van de VDAB-werkwinkel in Oostende gaat missen, maar ze is ervan overtuigd dat ze opnieuw toffe collega's zal vinden. Net zoals ze er zeker van is dat ze haar werk kan combineren met een gezin van drie kleine kinderen en een man die in een drieploegenstelsel werkt. “Dat je binnen de organisatie makkelijk een andere job kunt vinden en je arbeidsvoorwaarden behoudt, is een groot voordeel van werken bij de Vlaamse overheid.”

Als de kinderen wat groter zijn, ziet Ruth het zitten om voor een leidinggevende functie te gaan. “Het is wel jammer dat er zo weinig zijn hier in West-Vlaanderen. De echt interessante vind je in Brussel en ik zie het niet zitten om elke dag te pendelen. Maar misschien denk ik daar over een paar jaar anders over en neem ik weer een impulsieve beslissing”, lacht Ruth.

Ruth Terry (35)

- Komt uit Oudenburg
- Was consulent in de VDAB-werkwinkel in Oostende
- Is net begonnen als controleur bij de voormalige RVA, sinds kort deel van de VDAB

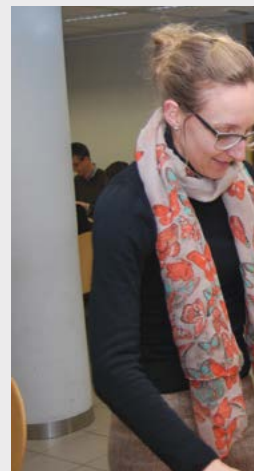
40 000 x bedankt!

Meer dan 40 000 euro om 7,6 miljoen mensen te helpen die in Syrië zelf op de vlucht zijn. Dat was half december het tussentijdse totaal van de actie Samen voor Syrië. Drie maanden lang hebben honderden collega's uit meer dan dertig agentschappen en departementen van de Vlaamse overheid meer dan vijftig acties opgezet om geld in te zamelen. Voor, tussen en na onze werkuren. Er zijn massa's taarten gebakken, er is gequizd, geijsbeerd, er zijn tombola's opgezet, relatiegeschenken en boeken verkocht, gefuifd, gekookt en gegeten en heel veel gesport en gesponsord zodat het Rode Kruis de vluchtelingen in Syrië kan helpen. Ook 22 topambtenaren lieten zich veilen voor het goede doel. Daar past maar een woord voor: bedankt!

Tijdens de Slotparty voor Syrië overhandigden Dirk Vanderpoorten, secretaris-generaal van het Departement Werk en Sociale Economie (links) en Frank Geets, administrateur-generaal van Het Facilitair Bedrijf, een cheque van 39 533 euro aan Philippe Vandekerckhove, CEO van het Rode Kruis-Vlaanderen. Intussen is daar nog wat bijgekomen.

Een van de acties bij de OVAM was een kookworkshop. Alles samen bracht dat half december voorlopig al 2012 euro op.

De collega's van Landbouw en Visserij verkochten mattentaarten en Roomer. Dat leverde 500 euro op.

© Lieven van Assche

Philippe D'Hondt, administrateur-generaal van de Vlaamse Milieumaatschappij, daagde zijn personeel uit. Als iedereen minimaal 2 euro doneerde, zou hij half november een ijsbeerduik nemen in de Gentse Blaarmeersen. De actie leverde 2656 euro op. En ook een hoop pret.

© Lieven van Assche

Een stockverkoop van boeken, etsen en kunstwerken van het Departement internationaal Vlaanderen leverde maar liefst 6685 euro op.

A full-page photograph of Mark Vanderwal, a man with short brown hair and a slight smile, standing on the deck of an orange boat. He is wearing a dark blue long-sleeved shirt and dark trousers. He has tattoos on both forearms and is wearing a black watch on his left wrist. The boat has a large orange cabin with a window and a red light on top. In the background, there is a body of water and a building on the shore.

“Ik werk als schipper”

Mark Vanderwal (45), schipper bij het agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust in Oostende, heeft het varen in zijn bloed. “Iedereen in de familie werkt op zee: zowel mijn broers, mijn vader als ik. We hebben ooit onze stamboom laten opstellen en dat bleken allemaal mensen te zijn die de golven trotseerden. Er stroomt waarschijnlijk een beetje zeewater door onze aderen. *(lacht)* Ik heb trouwens één week aan wal gewerkt in een fabriek, maar de roep van het water was te luid. Op zee ben je je eigen baas. In die zin zal onze achternaam wel bewijzen dat we altijd dichtbij het water hebben geleefd, en nooit veel tijd op het land hebben doorgebracht. Het ruime sop: dat is onze natuurlijke omgeving!”

Ambtenaren en hun namen

Nomen est omen. De Romeinen wisten het al: je naam is een voorteken. Volgens recent onderzoek zouden mensen vaak in een sector werken die met hun achternaam wordt geassocieerd. En vinden we een mijnheer Schippers achter het roer van een schip of werkt een mevrouw Kindermans als gynaecologe. 13 zocht enkele collega's op met een wel heel passende naam.

FILIP DE MAESSCHALCK · FOTO'S LIEVEN VAN ASSCHE

“Ik rij al twintig jaar met de bus”

Hugo Bussens (42) werkt al twintig jaar als buschauffeur bij De Lijn. “En ja, daar hebben ze me al verschillende keren op gewezen, maar eigenlijk ben ik boekhouder van opleiding. Bij De Lijn kon ik echter onmiddellijk na het behalen van mijn diploma als chauffeur aan de slag. Mijn eerste sollicitatie en al meteen een job: dat kon ik niet weigeren! Het rijden zal trouwens wel in mijn bloed zitten, want mijn vader heeft ook twintig jaar voor De Lijn gewerkt. Ik ben begonnen en een jaar later ging hij met pensioen. Het was dus een beetje aflossing van de wacht.”

“Ik renoveer wel eens een brug”

Bert Brugghe (38) is districtschef bij het Agentschap Wegen en Verkeer in Brugge (!). “Ik volg het beheer en het onderhoud van de snelwegen in Noord-West-Vlaanderen, net als de uitvoering van werken daaraan. En daar zit af en toe wel eens een brug bij, ja! Mensen hebben me wel al eens aangesproken over het verband tussen mijn werk en mijn achternaam. Zelf stond ik daar niet echt bij stil, maar nu je erover begint: ik ben industrieel ingenieur Bouwkunde. Het zal dus wel geen toeval zijn.”

“Ik werk bij Kind en Gezin”

Linda Paps (59) werkt als directie-secretaresse voor Katrien Verhegge, administrateur-generaal van Kind en Gezin. Zelf had Linda haar achternaam nog nooit geassocieerd met ‘fruitpap of papfles’ en al zeker niet met haar werkplaats. “Maar nu je het suggereert, denk ik toch eerder aan ‘paps’ als synoniem voor ‘papa’, en dan is er ook een link met mijn werk natuurlijk. (lacht)”

A photograph of two men leaning over a balcony railing. The man in the foreground is smiling and looking towards the camera. The man behind him is wearing glasses and looking slightly away. They are both wearing dark blue suits. In the background, there are buildings with red-tiled roofs and windows.

“Het is niet de wel van het

• “Ik zou liever de
afschaffing van de politieke
benoemingen zien”

Dave Sinardet,
professor politieke wetenschappen, VUB

“Zorg je voor minder
regelgeving, dan heb je
minder controle nodig, en
dus ook minder ambtenaren”

Karel Van Eetvelt,
gedelegeerd bestuurder UNIZO

schuld van de ambtenaren, politieke systeem”

Wie beter wil worden, moet openstaan voor kritiek. Dat geldt ook voor de Vlaamse overheid. Daarom bracht 13 twee van haar meest kritische stemmen samen: Karel Van Eetvelt (49), gedelegeerd bestuurder van UNIZO, en Dave Sinardet (40), professor politieke wetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel. “Wat fout loopt, is niet zozeer de schuld van de ambtenaren zelf, wel van het politieke systeem”, klinkt het scherp.

FRANK WILLEMSE EN LEEN DE DYCKER • FOTO'S LIEVEN VAN ASSCHE

Waar denkt u spontaan aan als het over de Vlaamse overheid gaat?

KAREL: “De Vlaamse overheid moet zorgen voor regelgeving die stabiliteit garandeert, maar ook voor een begeleidend kader dat helpt om die regelgeving te kunnen volgen. Nu treedt ze te veel op als controleur en bestraffer in plaats van als helper. Vooral dan tegenover ondernemers. Voor burgers toont ze zich hulpvaardiger.”

DAVE: “Minister-president Geert Bourgeois heeft het zelf in zijn eerste beleidsverklaring terecht aangehaald: ‘De overheid moet meer stimuleren dan reguleren’. Ik heb echter nog niet veel verbeteringen gezien die de ondernemer of burger ten goede komen.”

KAREL: “Ik heb in de jaren negentig op het kabinet van Gaston Geens gewerkt, en er was toen één gulden regel: ‘Als we iets doen, moet de burger daar beter van worden. Anders doen we het beter niet.’ Het was de tijd dat de Vlaamse overheid zich echt wilde bewijzen. Wat ze zelf deed, moest ze beter doen. Er waren toen maar zes departementen (*bij de start in 1991, vanaf 1996 waren er zeven, red.*) en die werden allemaal geleid door

visionaire figuren met maar één ambitie: los van de politieke samenstelling een stevige, betrouwbare overheid uitbouwen. Als je toen als stakeholder met de Vlaamse administratie werkte, kon je het met die zes stellen. Nu stralen ze minder durf uit en weet je nog amper wie wie is. Ik gaf onlangs een voordracht aan de Vlaamse topambtenaren en de zaal zat bomvol. Heel confronterend vond ik dat.”

DAVE: “Dat is niet allemaal zozeer de schuld van de ambtenaren, wel van het politieke systeem.”

De Vlaamse overheid is intussen 36 jaar oud en dus ruim volwassen. Gedraagt ze zich ook zo?

KAREL: “Op de manier waarop ze gemanaged wordt wel en nog meer op het vlak van digitalisering. Als je dat vergelijkt met de federale overheid, liggen ze mijlen voorop. Maar in het uitvoeren van die basisopdracht om te begeleiden, is er nog veel werk.”

DAVE: “Een groot probleem is de politieke cultuur, die indertijd gewoon gekopieerd is van het Belgische naar het Vlaamse niveau. Vooral de participatie heeft problematische gevolgen voor de organisatie en voor de benoemingscultuur aan de top. Ik denk dat de meeste topambtenaren zeer capa-

bel zijn, maar ze komen bijna altijd uit kabinetten en ze hebben dus een kleur. Het politiek-ambtelijke wereldje is ook een gesloten circuit waar buitenstaanders amper binnen raken. Niet alleen omdat ze in de selectieprocedure een achterstand hebben op diegenen die uit een kabinet komen, maar ook omdat ze er zonder partijkaart niet geraken.”

Wij hebben in onze gesprekken met topambtenaren de indruk dat de kleur er enkele jaren geleden minder toe deed dan nu. U ook?

KAREL: “Ik heb die ervaring niet, want het belang van die kleur is nooit helemaal weggeweest. Op het moment dat de politici het meest met neutraliteit uitpakten, woedde de politieke benoemingsdrift net het hevigst.”

DAVE: “Een van de doelstellingen van BBB (*beter bestuurlijk beleid, de reorganisatie in 2006, red.*) was om neutrale topambtenaren te krijgen. Onderzoek wijst uit dat net het tegenovergestelde is gebeurd.”

KAREL: “Ik begrijp dat politici ervoor willen zorgen dat ze goed kunnen samenwerken met de overheid en daarom iemand kiezen die ze voor 100 procent kunnen vertrouwen. Maar het is hypocriet te doen alsof die mensen op een neutrale manier worden benoemd terwijl het in de praktijk toch volgens kleur gebeurt. Bovendien blijven ook de kabinetten bestaan. Dat is absurd. Het zou veel logischer zijn om bij elke nieuwe regering de top van de ambtenarij te vervangen en politiek te benoemen. Dat is tenminste duidelijk. Zo gaat het in Nederland. Daar hebben ze geen kabinetten nodig, want ministers kiezen hun topambtenaren zelf. Bij

“Het splitsen van bevoegdheden heeft vaak een andere agenda dan de Vlaamse overheid beter maken”

Dave Sinardet

ons blijf je met dat dubbele systeem zitten. Men werkt met kabinetten omdat men de overheid niet vertrouwt en tegelijk worden in die overheid mensen geplaatst voor het geval men er de volgende keer niet meer bij zou zijn. Ik heb hallucinante dingen gezien bij selectieprocedures.”

Hoe hallucinant?

KAREL: “Net geen omkoperij. Zeker in vorige regeringen viel het mij op dat zelfs de samenstelling van selectiecomités beïnvloed werd om de ‘juiste keuze’ te kunnen maken. Ik kan voorbeelden geven, maar dat zou niet kies zijn. Daarom moeten de kabinetten weg. En als ze openlijk mensen van eigen kleur aanstellen, zullen ze zeker competente mensen kiezen, want als het misloopt zijn zij als politici zelf verantwoordelijk.”

Is de politicoloog het daar mee eens?

DAVE: “Dat is zowat het Amerikaanse systeem. Het zou inderdaad minder hypocriet zijn en in die zin dus misschien beter dan het huidige. Maar eigenlijk komt het neer op een nog verder doorgedreven politisering.

Er is geopperd om dat systeem in te voeren bij de vorming van de federale regering in 2014. Voornamelijk dan door de partijen die tot dan toe weinig topambtenaren hadden. Niet onvoorspelbaar hebben diegenen die al langer meedoen, dat tegengehouden, in de wetenschap dat ze dan de topambtenaren die ze zelf eerder hadden benoemd, zouden verliezen. Zelf zie ik toch liever een afschaffing van de politieke benoemingen en een echt onafhankelijke top, zoals in het Verenigd Koninkrijk.”

KAREL: “Het systeem dat Dave voorhoudt, is inderdaad het beste, maar utopisch voor ons land. Nu toch nog. Misschien kan het over 30 jaar.”

DAVE: “In het huidige systeem komt er nog bij dat de bevoegdheden van de minister en zijn kabinet niet altijd overeenstemmen met de entiteiten van de Vlaamse overheid. Dat komt de coördinatie ook niet ten goede.”

KAREL: “Dus. Verkokering weg. Terug naar zes ministers. Kabinetten weg. Dat zou pas een vooruitgang zijn.”

Onze waarden zijn openheid, daadkracht, wendbaarheid en vertrouwen. Herkent u dat in het werk van al onze collega's?

DAVE: “Voor een stuk wel. Maar de vermenigvuldiging van structuren en de verkokering bemoeilijkt dat: er wordt binnen Vlaanderen te weinig samengewerkt tussen overheidsinstanties en daarbuiten te weinig met de andere overheden in België. Er is ook veel te weinig vertrouwen in de actoren op het terrein waardoor er administratieve lasten ontstaan. Dat is voor ondernemers zo. Dat is voor onderwijspersoneel zo en bij uitbreiding voor zowat iedereen die met de Vlaamse overheid in contact komt.”

Administratieve vereenvoudiging is al een jaar of vijftien een buzz-woord. Merkt u daar iets van?

KAREL: “Ze hebben in de jaren tachtig de betutteling van de federale overheid gekopieerd en zijn dat blijven doen: grote algemene kaders

scheppen om voor elk verzinbaar probleem een regeltje te hebben en dan al die regeltjes gaan controleren. In een complexe samenleving is dat in de praktijk ondoenbaar. Zowel voor diegenen die al die regeltjes moeten volgen, als voor diegenen die ze moeten controleren. Zo creëer je frustratie en het werkt remmend. Dat moet stoppen.”

DAVE: “Nog erger is dat die allesomvattende en per definitie bureaucratische houding doorsijpelt naar organisaties die afhangen van de Vlaamse overheid, bijvoorbeeld in mijn wereld, de universitaire. Het academisch personeel kreeg de voorbije jaren almaar meer met administratieve lasten te maken.”

KAREL: “Ik zal een voorbeeld uit de ondernemerswereld geven. De volledige milieuwetgeving vertrekt vanuit bewaking, maar de doelstellingen worden niet gehaald. Dat vindt de overheid echter niet erg, want de regeltjes zijn tenminste gevolgd. Kommaan zeg. Draai het om en zet doelstellingen voorop, aanvaardt dat het soms misloopt en grijp daarop in. Nu maak je een overheid die oebes is en waarvan de burger zegt dat ze te veel kost, terwijl de overheid zelf zegt dat ze groter moet worden, omdat ze niet genoeg mensen heeft die dat allemaal moeten reguleren en controleren. En ze hebben allebei gelijk.”

Doen we ook iets goeds?

DAVE: “Vorige week heb ik nog de website van de VREG gebruikt en gemerkt dat ik te veel zou betalen als ik mijn contract met mijn huidige energieleverancier zou verlengen. Dat vind ik relevante dienstverlening.”

KAREL: “Dat zal wel, maar de vraag is of de VREG dat moet doen als er al zoiets bestaat als Testaankoop.”

DAVE: “Ja, maar daar heb je een abonnement voor nodig terwijl die informatie gratis zou moeten zijn en niet alleen voor wie het wil of kan betalen.”

KAREL: “Dat kan je altijd opvangen met sociale correcties. Bovendien, als je het overheidsbeslag vermindert

door dat soort taken niet meer door de overheid te laten uitvoeren, zullen mensen ook meer geld overhouden om ervoor te betalen.”

Is er nog meer dat we goed doen?

KAREL: “Flanders Investment & Trade (FIT) is een goed voorbeeld. Als Vlaams familiaal bedrijf moest je er vroeger niet aan denken dat Buitenlandse Handel - toen nog federaal - je zou begeleiden in het zoeken naar exportmarkten. Dat was het prerogatief voor grote, Franstalige, Brusselse bedrijven. Met FIT is dat helemaal veranderd. Ook de VDAB is een voorbeeld van een Vlaamse overheidsorganisatie die inspeelt op de behoeften van haar klanten, zich op het terrein begeeft, leert hoe het er echt aan toe gaat en de belanghebbenden betreft bij haar beslissingen.”

DAVE: “Dat Vlaamse KMO's meer aan de bak komen, is een goede zaak. Maar heel wat Vlaamse bedrijfsleiders en diplomaten zeggen mij nu dat de verspreide slagorde waarmee we ons in het buitenland opstellen niet rationeel en efficiënt is’.”

KAREL: “Op het terrein wordt er wel goed samengewerkt. Wat ik ook goed vind, is dat steeds meer departementen om feedback, input en kritiek vragen van hun stakeholders. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) organiseert bijvoorbeeld om het half jaar op eigen initiatief een informeel overleg. Ook met het Departement Werk en Sociale Economie en met het Agentschap Ondernemen hebben we contact, op wekelijkse basis zelfs. En als we vragen om overleg, wordt dat ernstig genomen.”

Maken de opeenvolgende staats-hervormingen en de overdracht van bevoegdheden de Vlaamse overheid beter?

DAVE: “Dat zou zo moeten zijn, maar heel vaak hebben de splitsingen van bevoegdheden een andere agenda dan ‘de Vlaamse overheid beter maken’. In de praktijk wordt beleid voeren vaak net complexer. Neem nu de rijopleiding of de filmkeuring. De

bevoegdheden daarvoor zijn recent opgesplitst, maar ze gaan nu weer samenzitten om uit te zoeken hoe ze het beleid beter op mekaar kunnen afstemmen. Hadden ze het dan niet beter op federaal vlak kunnen regelen?”

KAREL: “Het is vaak de politieke agenda die speelt. Maar niks staat de gewesten in de weg om samen te werken. Noodgedwongen beginnen ze dat nu ook te doen. Steeds meer. Omdat de burger dat wil.”

Welke taken kunnen we schrappen en waar kunnen we op besparen?

KAREL: “Wat me opvalt is dat de Vlaamse overheid vaak behoudszinnig reageert. Ze hebben bijvoorbeeld ergens 500 man personeel en die willen ze aan het werk houden. En ook: als we dingen in de privé opzetten en ambtenaren zien daar wat in, nemen ze dat graag over. Om daarna met hangende pootjes terug te keren met de vraag of de privé hen daarbij kan helpen. Dat vind ik er dus los over. Dat soort reflexen moet er uit. De Vlaamse overheid moet terug naar haar kerntaken en niet concurreren met de markt.”

DAVE: “Besparingen zijn zeker nog mogelijk, maar dan niet meer volgens de kaasschaafmethode. Die is puur partijpolitiek geïnspireerd. De ene partij wil op haar bevoegdheden niet meer besparen dan de andere en dan gaat er gewoon overal een beetje af.”

KAREL: “Dat is dom.”

DAVE: “Een besparing met een visie zou meer zoden aan de dijk zetten.”

Zijn we met te veel Vlaamse ambtenaren?

KAREL: “Als je het benchmarkt met andere overheden is het antwoord ‘ja’. Maar dat is niet de schuld van die ambtenaren, wel van de manier waarop de Vlaamse overheid is georganiseerd. Opnieuw: je hebt gewoon veel ambtenaren nodig om al die regelgeving te maken en dan ook nog eens te controleren. Zorg je voor minder regelgeving, dan zal je minder

“Verkokering weg. Terug naar zes ministers. Kabinetten weg. Dat zou pas een vooruitgang zijn”

Karel Van Eetvelt

controle nodig hebben, en dus ook minder ambtenaren.”

DAVE: “‘Meer regels, meer decreten’ komt ook weer vanuit de politiek. De idee is dat hoe meer decreten ze maken, hoe beter ze het doen. Maar dat gaat dus ten koste van de ambtenaren en de ondernemers en burgers.”

Wat voor toekomst heeft de Vlaamse overheid?

KAREL: “Ik ben optimistisch.”

DAVE: “Ik ook, maar onder groot voorbehoud. De problemen die zich voordoen, slepen immers al lang aan en er zijn voldoende mensen die er zich van bewust zijn. Maar toch raken ze niet opgelost, vooral door de partijpolitieke logica.”

KAREL: “Zelfs daar ben ik optimistisch over. Het is uiteindelijk de economie die zal bepalen hoe de politiek zich moet gedragen en hoe de Vlaamse overheid moet veranderen. Nu gaat het traag en het zal voor een stuk te laat komen, maar het komt. Het potentieel is hier in ieder geval aanwezig: goed opgeleide, creatieve, gedreven mensen die het verschil kunnen maken.”

Bedankt voor het gesprek.

Verrassend 3D

Niets is wat het lijkt, ook niet in de perszaal waar de Vlaamse Regering haar persconferenties houdt. Tegen de muur prijkt sinds enkele maanden het nieuwe logo van de Vlaamse overheid. Van opzij bekeken zie je dat het logo niet uit één laag bestaat, maar uit twee lagen, met daartussen enkele honderden figuurtjes die het logo dragen. Een gezin met kinderen op de schouders, een bejaarde vrouw, een agent bij een stoplicht, drie tieners onder een paraplu: ze symboliseren Vlaanderen, gedragen door zijn burgers. Dit logo is niet toevallig geprint in 3D. Tal van Vlaamse bedrijven en universiteiten hebben immers een pioniersrol gespeeld bij de ontwikkeling van deze nieuwe technologie.

Foto: Unfold

Wat staat de Vlaamse

6 TRENDS IN 2016

Werken in de nieuwe koffiebar in het Boudewijngebouw in Brussel? Het kan, op voorwaarde dat u goede afspraken maakt.

ambtenaar te wachten?

De tijd van *De Collega's* ligt definitief achter ons. Maar wat brengt de toekomst? Hoe zullen we de komende jaren werken bij de Vlaamse overheid? 13 zocht het uit en spotte zes trends. De sleutelwoorden? Flexibel en digitaal. U zult kunnen werken waar en wanneer u wilt, maar de kans dat u twintig jaar hetzelfde werk zult doen op dezelfde dienst met dezelfde collega's is bijzonder klein. En er staat u nog meer te wachten.

MAARTEN DE GENDT, LEEN DE DYCKER, PETRA GOOVAERTS EN
VEERLE VAN DEN BROECK • FOTO'S LIEVEN VAN ASSCHE

1

Werken waar en wanneer u wilt

Sinds anderhalf jaar is plaats- en tijdsafhankelijk werken de norm binnen de Vlaamse overheid. Elk personeelslid van de Vlaamse overheid, van wie de functie zich ertoe leent, zal voortaan zelf kunnen kiezen waar en wanneer hij het best kan werken. Hoe verloopt dat in de praktijk?

Het is in ieder geval geen 'vrijheid, blijheid', want de kwaliteit van de dienstverlening moet centraal staan, aldus de omzendbrief die plaats- en tijdsafhankelijk werken regelt. "Duidelijke afspraken over bereikbaarheid, beschikbaarheid en opvolging van het werk zijn cruciaal. Net als goede communicatie tussen personeelsleden en leidinggeven-den", zegt P&O-adviseur Gerda Serbruyns van het Agentschap Overheidspersoneel.

Flexibele plekken

Plaatsonafhankelijk werken, dat betekent in de eerste plaats dat niemand zich een vaste werkplek op kantoor kan toe-eigenen. Het 'nieuwe kantoor', een aangepaste versie van wat velen 'open kantoren' noemen, is intussen de norm bij de Vlaamse overheid. Daar zijn verschillende soorten werkplekken, afgestemd op het soort werk dat

verricht moet worden: individuele werkplekken, samenwerkplekken, concentratieplekken, formele en informele overlegplekken enzovoort. Plaatsonafhankelijk werken betekent ook: telewerken, van thuis uit of vanaf een andere plaats. Thuiswerken is intussen al goed ingeburgerd binnen de Vlaamse overheid, en satellietkantoren zijn ook vrij bekend. "In ons agentschap bijvoorbeeld werkt 98% van de telewerkers geregeld van thuis uit, en 12% werkt wel eens in een satellietkantoor", weet Kristel Adriaenssens van het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB).

In een koffiehuis

Er zijn meer mogelijkheden dan thuis werken of in een satellietkantoor. Werken kan, volgens dezelfde omzendbrief, op 'om het even welke plaats die voor arbeid geschikt is'. Kristel Adriaenssens: "Sommige col-

lega's binnen ABB werken wel eens in een bibliotheek, of in de trein. Eén keer heeft iemand zelfs zijn toevlucht moeten zoeken in een koffiehuis."

Een koffiobar? Kan dat? "In principe wel," glimlacht P&O-adviseur Serbruyns, "op voorwaarde dat je daar goede afspraken over maakt en dat je baas en collega's weten waar je zit - bijvoorbeeld via een melding in Outlook. En natuurlijk op voorwaarde dat je activiteit zich daartoe leent. Zo werk je best niet met vertrouwelijke gegevens in een sandwichbar, of op een andere publieke plaats. Maar het blijft tot nu toe een uitzondering. In de praktijk zie je vooral dat mensen in een buitendienst van hun entiteit gaan werken, of op locatie bij externe organisaties waar ze geregeld mee samenwerken."

Bij Kind en Gezin wordt dat in ieder geval sterk gepromoot. "Onze werkplekken staan open voor alle collega's van Kind en Gezin", zegt Annemie Boone, afdelingshoofd van de provinciale afdeling Oost-Vlaanderen. "Niet alleen hier in het VAC Gent, ook op an-

dere locaties mogen mensen flexibel gaan werken. Bijvoorbeeld in de veertien regiohuizen in de provincie, of in de Huizen van het Kind in sommige gemeenten. We promoten dat actief, en steeds meer mensen maken er gebruik van.”

Zonder prikklok

Tijdsonafhankelijk werken betekent dat u niet gebonden bent aan een werkrooster. Niet de uren waarop u werkt, zijn van belang, maar wel het resultaat dat u behaalt. In de praktijk gaat het in de eerste plaats om werken zonder prikklok. “Een prikklok meet immers alleen wanneer je aanwezig bent, niet welk resultaat je behaalt”, vertelt Katrien Cnudde van GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap. “Anderhalf jaar nadat we de prikplicht hebben afgeschaft, is 85% van ons personeel gestopt met prikken. Dat lukt heel goed als de leidinggevende vertrouwen durft te geven aan zijn medewerkers, en als de medewerkers hun verantwoordelijkheid nemen voor hun werk.”

Van stamtijd naar servicetijd

Wie nog een stapje verder gaat, legt geen vaste stamtijden (of verplichte aanwezigheidsperiodes) meer op aan ieder personeelslid, maar zorgt gewoon dat de dienstverlening aan de klanten gegarandeerd is binnen een afgesproken ‘servicetijd’. Bij Go! vult elk team de servicetijd in onderling overleg in, aldus Cnudde. “Wie is wanneer beschikbaar? Je kunt dat het best onder elkaar afspreken. Stamtijden zijn richtinggevend: het is geen probleem om ervan af te wijken, we verwachten vooral dat er in alle openheid over gepraat wordt en dat het team er zelf afspraken over maakt.”

[bestuurszaken.be/
plaats-en-tijdsonafhankelijk-werken](http://bestuurszaken.be/plaats-en-tijdsonafhankelijk-werken)

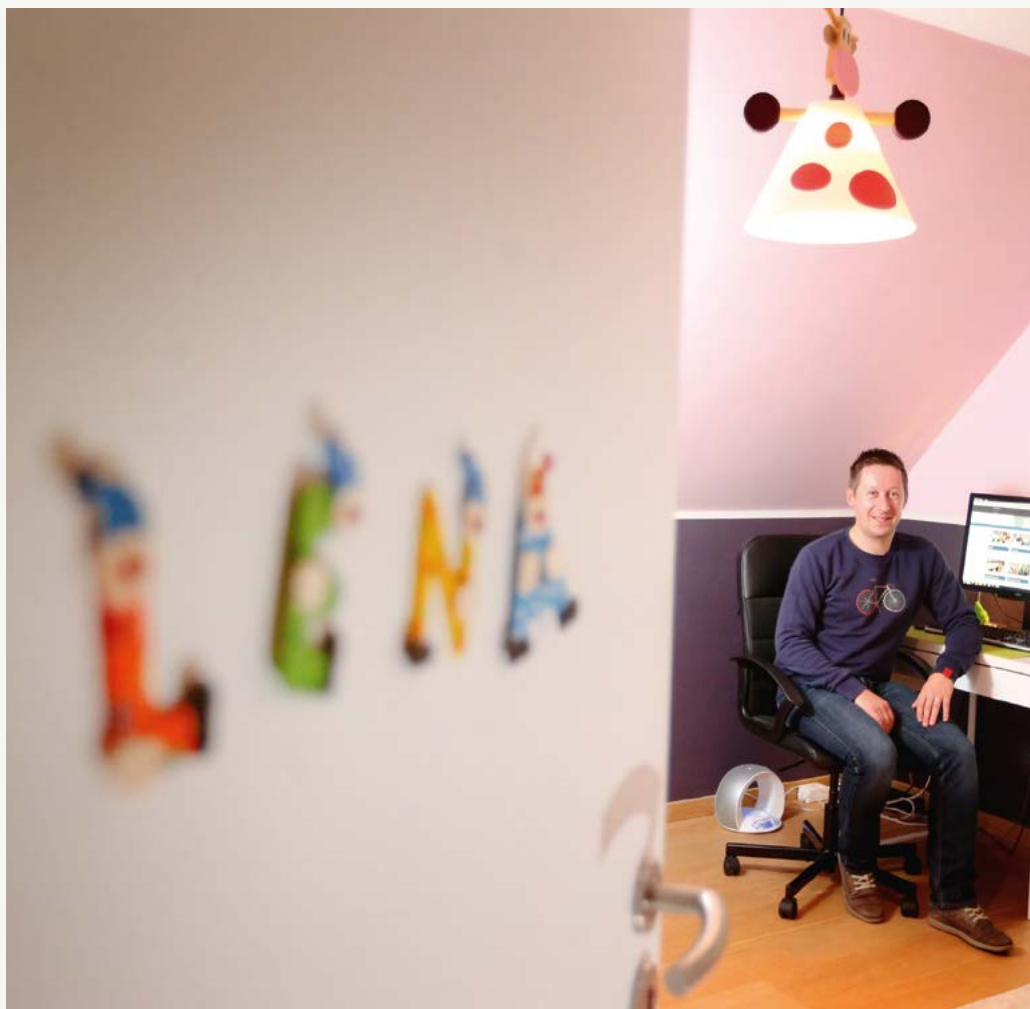
Waar en wann

VAN THUIS UIT

“In de kinderkamer tussen het

“Twee dagen per week werk ik thuis. Mijn werk leent zich daar goed toe: ik behandel personeelsdossiers uit het onderwijs, en die zijn tegenwoordig allemaal digitaal. Een computer met internetverbinding en een extra scherm, meer heb ik niet nodig om mijn werk te kunnen doen. Als ik thuis zit, gaat het goed vooruit. Je wordt thuis minder gestoord door omgevingslawaai dan

op kantoor. Twee dagen thuiswerk is voor mij wel genoeg. Daarna wil ik mijn collega's weer zien. Ik vind het een voordeel dat ik op de dagen dat ik thuis werk, mijn kinderen al eens sneller uit de opvang kan halen. Mijn werkplek bevindt zich momenteel in de kamer van mijn zesjarige dochter. Het roze behangpapier neem ik erbij.”

eer werken zij?

speelgoed”

Tom Van Vaerenbergh (36),
dossierbeheerder bij het
Agentschap voor
Onderwijsdiensten (AgODi)

Kathleen Goeminne (56),
ondersteuner Klantenbeheer bij de afdeling Kinderopvang van Kind en Gezin

IN EEN ANDER KANTOOR

“Veel handiger dan
via mail of telefoon”

“Ik werk normaal in Brussel, maar gemiddeld één dag in de week kom ik tussen de collega's van Kind en Gezin in het VAC Gent zitten. Ik ben heel tevreden dat ik die mogelijkheid heb. Ik woon dichtbij en spaar zo heel wat reistijd uit. En het is voor mij een verrijking: de regionale collega's zijn ook mijn 'klanten'. Ik ben hun aanspreekpunt voor een aantal zaken rond reglementering en procedures voor kinderopvang. Het is handiger om dat rechtstreeks met elkaar te bespreken dan via

mail, telefoon of Lync (*de kantoorversie van Skype, red.*).

Bovendien heb ik graag contact met collega's. Ik werk liever niet thuis, want dan mis ik dat contact. En zo hou ik werk- en privétijd beter gescheiden. In principe zijn alle werkplekken hier vrij ter beschikking. Maar ik probeer toch altijd hetzelfde plekje aan het raam te nemen. Ik merk dat veel mensen een 'vaste plek' hebben waar ze bij voorkeur gaan zitten.”

ZONDER PRIKKLOK

“In de trein al aan het werk”

“Sinds september 2014 hoef ik niet meer te prikken en dat is een groot voordeel. Zo hoef ik mij niet meer druk te maken als de trein vertraging heeft. Je wordt niet langer afgerekend op het aantal uren dat je aanwezig bent, maar op het werk dat je verricht hebt. Ik vind het niet erg om 's avonds nog eens iets te doen voor mijn werk. De stamtijden op kantoor zijn minder bindend dan vroeger. Later aankomen of vroeger vertrekken is geen probleem meer. Al

is de afspraak dat het niet elke dag gebeurt, en dat je het duidelijk communiceert aan je collega's. De stamtijden waren vroeger vooral bedoeld om te garanderen dat je bereikbaar was voor klanten en collega's. Maar tegenwoordig ben je overal bereikbaar, dankzij gsm's en internet. Het gebeurt geregeld dat ik in de trein al een oproep binnenkrijg en dat ik die vraag al heb beantwoord nog voor ik een voet in het kantoor heb gezet.”

Sigrid De Vuyst (29),
coördinator gezondheidsbeleid op school en bij GO!

Kristel Adriaenssens (47), adviseur bij
Agentschap voor Binnenlands Bestuur

VERGADEREN OP AFSTAND

“Samen op Skype”

“Vroeger was ons agentschap geografisch ingedeeld, met afdelingen en teams per provincie. Nu zijn de afdelingen en teams thematisch ingedeeld. Ikzelf zit in het team Hr en Organisatieontwikkeling, en mijn teamgenoten zitten verspreid over andere provincies. We moeten geregeld overleggen, maar daarvoor kunnen we niet elke dag samenkomen. En dus doen we dat vaak via Skype.

Daarmee kun je gewoon telefoneren via het internet, videogesprekken voeren of virtueel vergaderen met verschillende collega's tegelijk. Nog handiger is dat je ook je scherm kunt delen, om bijvoorbeeld samen aan een nota te werken. Ook dat doe ik geregeld met mijn collega's.

Onlangs moest ik naar Brugge voor een vergadering, maar door een technisch defect reed de trein niet verder dan Gent. Ik ben dan meteen naar het VAC Gent gegaan, heb me daar in een cockpit gezet en heb de hele vergadering via Skype kunnen volgen.”

2

Makkelijker werk en privé combineren

De Vlaamse overheid wil de combinatie van werk en privéleven makkelijker maken en doet dat onder meer door 'huishoudelijke en gezinsdiensten' aan te bieden. De meest populaire is de kinderopvang tijdens de schoolvakanties. Enkele andere diensten zijn voorlopig veel kleinschaliger en bestaan alleen in testfase zoals 'Slim thuis' van Het Facilitair Bedrijf in een aantal grote gebouwen in Brussel.

Lekker thuis met een foodbox

Koken zonder na te denken over recepten of ingrediënten en zonder boodschappen te doen. Elke dag vindt u op de website van Fox Cuisine een verse soep en drie gerechten waaruit je kan kiezen. Voor 13 uur bestel je, vanaf 16 uur wordt alles gewassen, gesneden en in de juiste porties geleverd op je werkadres (foto onderaan). Met het bijgeleverde recept kan je na het werk snel aan tafel.

Kostprijs? Afhankelijk van het gerecht, maar maximaal 10 euro per persoon.

Waar? Op dit moment zijn er al afhaalpunten in het Ellips-, Phoenix-,

Ferraris-, Conscience-, Boudewijn- en Arenberggebouw in Brussel, en in VAC Leuven. Binnenkort volgt ook nog VAC Antwerpen.

intranet.vonet.be/lekker-thuis

Pakjes laten leveren

Online pakjes besteld en niet thuis bij levering? Dan moet je het pakje ophalen in het postkantoor of een ander afhaalpunt, met beperkte openingstijden. De oplossing? Een pakjesbox op het werk! Sinds kort kunnen collega's in Het Lijnhuis (hoofdkantoor De Lijn in Mechelen) privépakjes laten leveren of ophalen in een slimme box (foto rechtsboven), die gekoppeld is aan een app. Zodra een levering binnen is, krijg je

een toegangscode via de app waarmee je de box kunt openmaken. Als je er iets in stopt om te laten ophalen, krijg je van de box een sms of een code in je app, die je kunt delen met de ophaler. Ook collega's kunnen er op die manier onderling documenten of materiaal uitwisselen, zoals sleutels van dienstwagens.

Het Facilitair Bedrijf experimenteert momenteel in het Boudewijngebouw met een systeem om pakjes te laten leveren via de verzending. Het project 'Niet thuis' wordt dit jaar nog geëvalueerd. Als de evaluatie positief is, wordt het ingevoerd in het Boudewijngebouw. Daarna wordt bekeken of ook in andere grote kantoorgebouwen zo'n systeem opgezet kan worden.

Waar? Voorlopig alleen in Het Lijnhuis in Mechelen, misschien binnenkort ook in het Boudewijngebouw in Brussel.

Broodautomaat

Zou een broodautomaat op het werk niet handig zijn? Zo hoeft je 's avonds niet meer naar de bakker of de supermarkt te hollen. Het Facilitair Bedrijf speelt op die behoefte in en is een proefproject gestart met een broodautomaat in het Boudewijngebouw. Na een testfase bekijken de collega's of er ook in andere grote kantoorgebouwen automaten geplaatst kunnen worden.

Waar? Voorlopig alleen in het Boudewijngebouw in Brussel.

intranet.vonet.be/slim-thuis

3

Reorganiseren en veranderen (en ermee leren omgaan)

"We geloven dat we er sterker uitkomen", zegt Hans Vanderspikken van Klasse.

Never waste a good crisis. Een citaat van Winston Churchill dat perfect weergeeft hoe het team van Klasse (Departement Onderwijs en Vorming) is omgegaan met de loodzware veranderingen waar het plots mee geconfronteerd werd. Klasse was een van de vele diensten die de voorbije jaren te maken kreeg met besparingen en reorganisaties. "We hebben een jaar nodig gehad om onszelf opnieuw uit te vinden. Het is goed dat we die tijd genomen hebben", blikt waarnemend hoofdredacteur Hans Vanderspikken terug.

Anderhalf jaar geleden kreeg de redactie totaal onverwacht te horen dat ze 1,8 miljoen euro moest besparen. Dat sloeg in als een bom. "Achteraf bekeken kan je de hele periode nadien indelen in drie fases", vertelt Hans Vanderspikken. "Meteen na het nieuws in de zomer van 2014 was er vooral veel ongeloof, ontredering en boosheid op de redactie. Maar we beseften meteen dat we drastische en pijnlijke beslissingen moesten nemen. Er was gelukkig ook veel strijdlust. Er is toen keihard gewerkt omdat we heel goed beseften: 'Dit worden onze laatste magazines voor jongeren en ouders'."

Crisisteam

"We zijn meteen een crisisteam gestart, met mensen die al een leidinggevende functie hadden: de toenmalige hoofdredacteur, teamcoaches, eindredacteuren ... Zij hebben samen ons toekomstplan opgesteld: Klasse zou nog meer multimediaal gaan, op papier en online, beter afgestemd op hoe mensen zich de dag vandaag informeren, maar met enkel een focus op leraren en directeuren."

Opnieuw vertrouwen

Toen brak een tweede fase aan. "Ons plan moest omgezet worden naar een nieuwe manier van werken. Er kwamen verschillende werkgroepen, over de financiën, het aanbod, de website enzovoort. Niemand was verplicht om in zo'n groep te zitten, maar velen deden het wel. Dat was goed om zoveel mogelijk collega's te betrekken."

Ondertussen maakte het team ook bewust tijd om inhoudelijk te experimenteren. "Er kwam een eerste livestream (*online live-uitzending, red.*) over radicalisering, en we hebben daarover ook een longread (*lang online verhaal doorweven met filmpjes*

STOPPEN DE VERANDERINGEN NOG?

"Dit is 2016. Alles verandert constant"

Wim Verheyen, afdelingshoofd van het HR-Expertisecentrum bij het Agentschap Overheidspersoneel: "Als we als overheid alleen voor onszelf zouden bestaan, kon alles gerust bij het oude blijven, maar dit is 2016. We staan ten dienste van de maatschappij die constant in verandering is. En we moeten ons daaraan aanpassen. Wendbaarheid is met reden een van de vier waarden van de Vlaamse overheid. Veranderingen bieden bovendien ook veel kansen om burgers en ondernemingen beter ten dienste te staan."

"We vieren onze kleine succesjes"

en geluid, red.) gemaakt, wat ook nieuw was. Zulke nieuwigheden geven energie. En we hebben ze ook gevierd, want het waren belangrijke succesjes."

Boost

Vanaf april 2015 viel de puzzel stilaan in elkaar. "In september 2015 volgde dan de lancering van Klasse, met verschillende kanalen die zo goed mogelijk op elkaar inspelen: de nieuwe site klasse.be, sociale media, verschillende nieuwsbrieven, online video, verbindende acties en het vernieuwde magazine dat betalend werd. "We hebben nu meer dan 15 000 abonnees voor de papieren Klasse. Surfers vinden opnieuw vlot de weg naar onze site. We ontvingen ook meteen de 'Press and Communication' prijs voor de beste herlancering van ons multimediaal project. Dat geeft een boost."

Twaalf afscheidsfeestjes

Klasse is dus aan het heropleven. Maar er zindert nog veel na. "Het is al zwaar en emotioneel geweest. We zijn veel kwijt. Drie van onze vier magazines zijn geschrapt (*Yeti, Maks! en Klasse voor Ouders, red.*) en 12 van de 37 medewerkers zijn vertrokken. Dat zijn evenveel afscheidsfeestjes hé. Er is nog een lange weg te gaan. We zitten nog volop in de verandering en dat zal nog een hele tijd zo blijven. Maar we geraken er. En geloven dat we hier sterker uitkomen."

klasse.be

Moet uw team
ook door de
veranderingsstorm?
Lees de 10 tips
van Klasse op
vlaanderen.be/13

4

Neem uw loopbaan in handen

Tot nu toe was intern van job veranderen niet altijd even gemakkelijk, noch hogerop klimmen, noch voor een andere dienst gaan werken. Het Agentschap Overheidspersoneel (AgO) heeft het afgelopen jaar hard gewerkt om daar wat aan te doen. Zo staan alle mogelijkheden nu op een webpagina gebundeld.

Wie tot voor kort zin had in iets nieuws, wist vaak niet goed waar te beginnen. Interne mobiliteit binnen de Vlaamse overheid was beperkt. Ook uit de Personeelspeiling kwam de mogelijkheid om van job te veranderen keer op keer naar voren als pijnpunt. Daar komt stilaan verandering in.

Alle jobs op één site

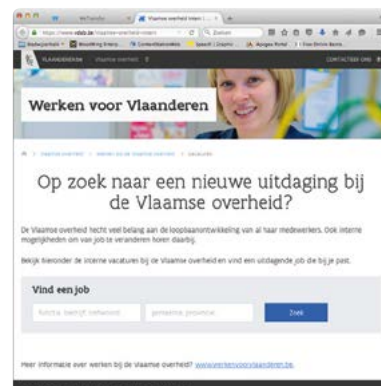
Mensen die dat willen, krijgen meer mogelijkheden om zelf iets anders te zoeken binnen de Vlaamse overheid, tijdelijk of permanent. Sinds kort staan de interne vacatures op één pagina: <https://www.vdab.be/vlaamse-overheid-intern>. U kunt ook tijdelijk ervaring opdoen bij een an-

dere dienst via Radar, een interne uitleendienst voor talent. Wat minder mensen weten, is dat er ook een mogelijkheid bestaat om een tijdje internationaal te werken.

Loopbaanrouteplanner

Weet u niet wat u graag zou willen doen? Het digitale loopbaancentrum en de loopbaanrouteplanner helpen u zicht te krijgen op uw sterktes en ambities zodat je kan zien welke richting je met je loopbaan uit wilt, binnen of buiten de Vlaamse overheid.

Alle informatie vindt u op bestuurszaken.be/mobiliteit

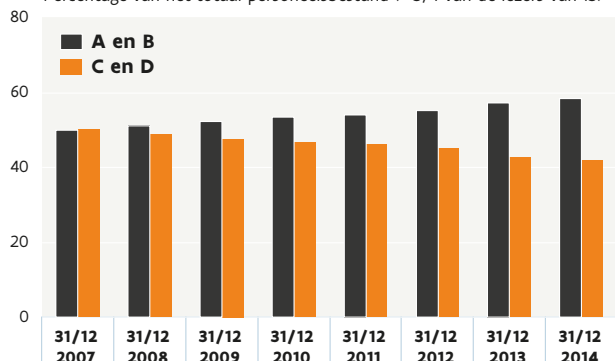

5

Minder C's en D's

Historische evolutie van het personeelsaantal volgens niveau

Percentage van het totaal personeelsbestand (± 3/4 van de lezers van 13)

Bron: bestuurszaken.be

Er zijn steeds meer hoger opgeleiden bij de Vlaamse overheid. Het aandeel collega's van niveau C en D zakte van 50% naar 41,7% tussen 2007 en 2014. En die trend lijkt zich voort te zetten.

“We zijn van een uitvoerende administratie naar een administratie met kenniswerkers geëvolueerd”, legt Tom Somers van het kabinet Bestuurszaken uit. “Ook in de maatschappij zie je dat veel meer mensen een bachelor- of masterdiploma hebben. In dat opzicht is de Vlaamse overheid een weerspiegeling van de maatschappij.”

Op dit ogenblik gaat er een hele generatie C's en D's met pensioen. En die kunnen niet allemaal door A's of B's vervangen worden, vindt Tom

Somers. “Je kunt ook gaan kijken welke taken er bij A's en B's zitten die zeker ook door C's en D's verricht kunnen worden. Je gaat functies als het ware uiteenrafelen en opnieuw samenstellen. Jobcrafting heet dat. In de praktijk is dat echter niet altijd even eenvoudig.”

Daarnaast zal er in de toekomst meer ingezet worden op Elders Verworven Competenties (EVC) waardoor C's en D's de mogelijkheid hebben om door te groeien naar een functie in niveau A of B.

6

Radicaal digitaal en centraal

We gaan steeds meer digitaal: niet alleen in ons werk, maar ook voor al onze personeelsadministratie. Een dienstfiets reserveren, een probleem in je gebouw aankaarten of je vakantie aanvragen: heel wat lezers van 13 doen dat nu al via dezelfde toepassing en dat aantal zal in de toekomst alleen maar toenemen.

Centraal georganiseerd

Om efficiënter te kunnen werken, bepaalt de Vlaamse Regering welk departement of agentschap een gemeenschappelijke dienstverlening organiseert. Denk maar aan ICT, inkoop, vastgoed, personeel en organisatie. 'Werken volgens een holdingmodel, met de Vlaamse Regering als moedermaatschappij', heet dat in het regeerakkoord. En dus zijn er 'gemeenschappelij-

ke dienstencentra' opgericht die een groot deel van de taken van de managementondersteunende diensten overnemen. Zo kwam er een boekhoudkantoor bij Financiën en Begroting en is Het Facilitair Bedrijf op nog meer vlakken verantwoordelijk voor logistiek (vastgoed, ICT, inkoop ...). Het Agentschap Overheidspersoneel wordt volop verder uitgebouwd als expertisecentrum rond personeel. Vanaf 1 januari 2016 zal het Dienstencentrum Per-

soneelsadministratie bijvoorbeeld diensten leveren aan 25 nieuwe entiteiten.

Past ook binnen deze trend: tegen 2020 zullen de meeste collega's, behalve die van bijvoorbeeld De Lijn en externe verzelfstandigde agentschappen, moeten gebruikmaken van Vlimpers, de Sociale Dienst en de Gemeenschappelijke Dienst voor Preventie en Bescherming.

Digitaal

Gedaan met papieren aanvragen of heen en weer gemail. Er komen meer centrale toepassingen die 'radicaal digitaal' zijn, zoals het regeerakkoord voorschrijft. Zo is er Facilipunt van Het Facilitair Bedrijf om dienstfietsen, catering en vergaderzalen te reserveren of om een probleem in uw gebouw te melden. Dat is nog maar een begin. Het is de bedoeling om die dienstverlening in de toekomst verder uit te breiden.

Vlimpers werd ook al uitgebreid de voorbije jaren. Naast klassieke acties, zoals de aanvraag van vakantiedagen en de registratie van telewerk, gebruiken heel wat entiteiten Vlimpers voor PLOEG-evaluaties of opleidingen.

Ook nieuwe collega's worden sinds kort online ingewijd in de geheimen van de Vlaamse overheid via de online startersgids Welkom.

bestuurszaken.be/welkom

“We helpen nieuwkomers hun

**VANAF
NU OP
INSTAGRAM**

Natascha Simoens (47)

PROFIEL

- Werkt al vijf jaar in Kortrijk als trajectbegeleider bij vzw deSOM. DeSOM overkoepelt in West-Vlaanderen vier diensten: het Huis van het Nederlands, het Onthaalbureau Inburgering, de Sociaal Tolken- en Vertaaldienst en het Integratiecentrum.
- DeSOM maakt deel uit van het Agentschap Integratie en Inburgering, een extern verzelfstandigd agentschap dat op 1 januari 2015 werd opgericht. Naast deSOM zijn nog veertien andere vzw's en provinciale diensten een onderdeel van het agentschap.
- Opleiding: bachelor Gezinswetenschappen
- Loon: “Dat zou ik liever niet meedelen”. Werkt op niveau B en ontvangt maaltijdcheques, een hospitalisatieverzekering en een groepsverzekering.
- Woont in Brugge en komt met de trein naar Kortrijk.

leven opnieuw op te bouwen”

“It’s cold and rainy. Yes, this is Belgium.” Mensen die nieuw zijn in ons land, zitten met veel vragen. Ons wisselvallige winterweer is vaak het minste van hun zorgen. Natascha Simoens ziet elke dag nieuwkomers uit alle delen van de wereld aan haar bureau. Als trajectbegeleider Inburgering helpt ze hen een weg te vinden en stap voor stap een nieuw leven op te bouwen. Nederlands leren, een cursus maatschappelijke oriëntatie, werk zoeken of een opleiding volgen: Natascha begeleidt haar cliënten tijdens het volledige inburgeringsprogramma. *“We werken altijd op maat.”*

PETRA GOOVAERTS • FOTO’S LIEVEN VAN ASSCHE

“Ik werkte al lang in de horeca, toen ik op mijn 38ste aan de hogeschool ben beginnen te studeren”, vertelt Natascha nadat ze enkele cliënten heeft geholpen. “Drie jaar heb ik mijn werk en gezin gecombineerd met mijn studie. Het is dus niet voor niets dat ik mijn cliënten stimuleer om niet alleen te werken, maar ook een opleiding te volgen.”

Je helpt je cliënten om werk te zoeken of een opleiding te volgen?

“We doen veel meer dan dat. We bieden een heel inburgeringstraject op maat aan. We zorgen ervoor dat anderstaligen en nieuwkomers een cursus Nederlands volgen en dat ze lessen krijgen over het leven in België. Een ander belangrijk onderdeel van het traject heeft inderdaad te maken met hun loopbaan: kunnen ze meteen werk zoeken of kunnen ze beter eerst een opleiding volgen, en welke opleiding kunnen ze het best volgen? Of hebben ze al een buitenlands diploma dat hier geldig is? Wij adviseren en begeleiden hen, in nauw overleg met de Werkwinkels van de VDAB en de Leerwinkel. Iedereen die zich inschrijft voor ons programma, heeft ongeveer een jaar de tijd om het traject te doorlopen. Op het einde ontvangen de

deelnemers een attest dat ze nodig hebben om Belg te kunnen worden of om een sociale woning te huren. Maar ze kunnen er ook gratis extra lessen Nederlands mee volgen. Het inburgeringsattest biedt dus heel wat voordelen.”

Uit welke landen komen de nieuwkomers meestal?

“De nationaliteiten zijn heel gevarieerd. Vaak komen ze uit Roemenië, Polen of Spanje. Buiten Europa zijn het vooral mensen uit Afghanistan, Somalië, Eritrea en Marokko. Voorlopig zien we weinig mensen uit Syrië, maar dat komt waarschijnlijk omdat asielzoekers pas na een procedure van vier maanden kunnen starten met het inburgeringstraject. Hun aantal zal waarschijnlijk nog toenemen.”

Het valt op dat je je cliënten van nabij volgt.

“Als ze mij nodig hebben, ben ik er voor hen. Ik bekijk ook heel prak-

tische dingen: is er opvang voor de kinderen terwijl ze de cursus volgen, raken ze er met het openbaar vervoer enzovoort. Dat lijkt voor ons misschien allemaal evident, maar als je nieuw bent en de taal niet spreekt, is dat vaak anders. We verwijzen hen door naar de juiste diensten om hen zelfredzaam te maken. Het is dus niet zo dat we alles regelen. Bij sommigen hoeven we zelfs zo goed als niets te doen.”

Met welke problemen worden nieuwkomers vaak geconfronteerd?

“De taal is zonder twijfel de grootste barrière. Ik had daarnet nog iemand aan de lijn die leeft van een leefloon en heel graag werk wil. Hij wil graag wat comfortabeler kunnen wonen, want nu leeft hij noodgedwongen samen met vijf anderen. Maar hij spreekt niet genoeg Nederlands om een job te vinden. We proberen hem uit die vicieuze cirkel te halen, door samen met partners zoals het OCMW, de VDAB en de Centra voor Basiseducatie een traject te bepalen, met onder andere lessen Nederlands. Maar ook mensen die de taal wel spreken, hebben het soms moeilijk. Ze hebben vaak schrik om Nederlands te spreken. Vlamingen hebben nu eenmaal de neiging om meteen over te schakelen op het Frans of het Engels als ze merken dat iemand moeite heeft met Nederlands. En dan zijn er ook nog de dialecten, die moeilijk verstaanbaar zijn voor anderstaligen.”

“Ik ben zelf op mijn 38ste beginnen te studeren. Ik raad mijn cliënten altijd aan om een opleiding te volgen”

Natascha Simoens

Een dag in het spoor van Natascha

09:15

Een cliënt van Natascha komt net van bij de Werkwinkel in Kortrijk. Hij wil zich inschrijven voor een opleiding, maar twijfelt of hij wel de juiste informatie heeft gezocht op de site van de VDAB. Natascha belt naar de Werkwinkel om meer duidelijkheid te krijgen. "Ik werk nauw samen met OCMW's, de VDAB, de centra voor basiseducatie, de centra voor volwassenenonderwijs ... Logisch, want uiteindelijk werken we allemaal voor dezelfde mensen."

09:40

De volgende cliënt woont al dertien jaar in België en wil de Belgische nationaliteit aanvragen. Daarvoor moet ze bewijzen dat ze voldoende Nederlands kent en moet ze een inburgeringsattest kunnen voorleggen. Natascha legt uit waar ze inburgeringslessen en lessen Nederlands kan volgen.

08:10

Natascha komt aan op haar werk, in een winkelstraat in het centrum van Kortrijk. Vandaag staan er al minstens zes afspraken met cliënten gepland. "Maar mensen kunnen ook zonder afspraak langskomen. We weten dus nooit vooraf hoe de dag zal lopen."

11:00

Natascha gaat even langs in een van de leslokalen in het gebouw. Steven geeft er een opleiding om mensen voor te bereiden op hun zoektocht naar werk. "Welke competenties hebben de cursisten en welke job zou geschikt zijn: dat zoekt Steven met hen uit. Enkele van mijn cliënten volgen deze cursus. Ik wil even informeren hoe het gaat", zegt Natascha.

12:00

Stephanie komt na de cursus bij Natascha langs om haar inburgeringscontract te ondertekenen. "Je spreekt echt al heel goed Nederlands", zegt Natascha haar nog.

13:00

Korte lunchpauze met collega Hilde in de eetruimte van deSom.

14:10

Ook na de middag komen er enkele cliënten langs. Natascha legt uit welke documenten ze nodig heeft om het inburgeringstraject voor hen te kunnen starten. "Kom nog een keer terug met je verblijfsattest, dan maken we alles in orde."

16:00

Henda (rechts op de foto) geeft inburgeringslessen en maakt met elke leerling een actieplan op. "Hoe zien ze hun toekomst? Wat willen ze doen? Het is goed dat ze daarover nadenken. Ik bekijk dat plan nadien met mijn cliënten", zegt Natascha.

16:45

Met de trein naar huis.

Welk type ambtenaar

Welk type collega ben jij? De gestructureerde op wie je kunt bouwen, degene die altijd helpt, de vrolijke of degene die voluit voor actie gaat? Lees de situaties en kies telkens de reactie die het best bij je past. Omcirkel de letter en tel achteraf welke letter je het meeste gekozen hebt.

GUDRUN DE WAELE • ILLUSTRATIES FLORIS DE SMEDT

Je komt op maandagochtend vroeg aan op kantoor. Op het eerste gezicht is er nog niemand aanwezig. Wat doe je?

- A** Zoals je in je schema gepland had, ga je meteen geconcentreerd aan het werk. Het is trouwens wetenschappelijk bewezen dat mensen 's ochtends beter presteren.
- B** Je besluit een koffiekoek te halen in de cafetaria, daar is vast wel iemand om een praatje mee te slaan. En daarna kun je enkele telefoontjes afwerken.
- C** Je schrijft een lieve mail naar een collega die er vorige week wat bedrukt uitzag en bedenkt hoe je haar kunt opvrolijken.
- D** Je bent blij dat je geen tijd verliest aan nutteloze praatjes en gaat meteen aan het werk. Je stuurt mails naar enkele collega's om te controleren of hun projecten wel volgens schema verlopen.

Je baas vraagt je een onverwacht groot probleem op te lossen. Hoe pak je dat aan?

- A** Je volgt de procedure die je zelf hebt geschreven voor dit soort voorvallen.
- B** Je organiseert meteen een vergadering met enkele collega's om te bespreken wie het probleem het best kan oplossen.

- C** Je belooft om erover na te denken en het dan meteen te doen, ook al weet je eigenlijk niet hoe je eraan moet beginnen.
- D** Je geeft de opdracht meteen door aan een collega en legt uit welk resultaat je verwacht.

Tijdens een werkvergadering doet een collega zijn visie uit de doeken. Jij bent het er helemaal niet mee eens. Hoe reageer je?

- A** Je bewijst met feiten en cijfers dat je collega het bij het verkeerde eind heeft.
- B** Je legt je bezwaren uit en denkt hardop mee na over alternatieven, waarbij zich een levendig gesprek ontspint.
- C** Je denkt dat het niet klopt, maar blijft glimlachen en zegt uiteindelijk niets.
- D** Je onderbreekt je collega en legt duidelijk uit waarom zijn idee nergens op slaat.

Je hebt een geweldig idee voor een nieuw project. Hoe stel je het voor?

- A** Je maakt een gedetailleerde presentatie, met veel feiten en cijfers. Die bewijst duidelijk dat het project noodzakelijk is.

- B** Je loopt langs bij alle leidinggevendenden en vertelt hen enthousiast over je idee, om hen zo te overtuigen.
- C** Je denkt erover na, en bespreekt je idee dan eerst met een collega die je vertrouwt. Daarna vraag je een gesprek aan met je leidinggevende.
- D** Je start het project meteen zelf op. Het gaat tenslotte om actie en resultaten, en iemand moet de beslissing nemen.

Het is tien uur en je snakt naar een kop koffie. Aan de automaat zie je een collega die duidelijk staat te snikken. Ze heeft je niet zien aankomen. Wat doe je?

- A** Je maakt je meteen uit de voeten. Een emotionele uitbarsting kun je echt niet verdragen op dit moment.
- B** Je snelt erheen, legt je arm om haar schouders en zegt dat ze aan jou alles kan vertellen. Je kunt niet wachten om het hele verhaal te horen.
- C** Je aarzelt even en kijkt om je heen. Dan besluit je naar haar toe te gaan en vraagt haar voorzichtig wat er scheelt.
- D** Je neemt je kop koffie en vraagt tegelijk wat er aan de hand is. Ondertussen kijk je op je horloge, om duidelijk te maken dat ze al genoeg tijd verloren heeft.

ben jij?

A

Rationele Rachida

Vooral antwoord A

Voor je met deze quiz begint, wil je precies weten wat de redenen zijn voor dit onderzoek, en volgens welke modellen en theorieën het is opgebouwd.

Als je dat eenmaal weet, kun je zorgvuldig een moment inplannen in je gestructureerde agenda om eraan mee te werken.

Je wilt vooral het 'waarom' van de dingen te weten komen. Je bent betrouwbaar en competent, en je bent trots op de kwaliteit van je werk. Emotionele uitbarstingen en onlogische mensen vind je vreselijk.

Je beste eigenschap is je discipline.

B

Extraverte Eva

Vooral antwoord B

Telewerken is jouw ding niet, want dan mis je de gesprekken met collega's, de praatjes in de koffiehoeek en de telefoontjes tussendoor. En misschien nog een sappig roddeltje in de gang.

Je stelt allerlei vragen, zo veel mogelijk, en vooral 'Wie zal er nog zijn?'. Saaie opsommingen van details of droge analyses vind je slaapverwekkend. Negativiteit en pessimisme staan niet in jouw woordenboek.

Je beste eigenschap is je enthousiasme.

C

Vriendelijke Viktor

Vooral antwoord C

Je wilt graag meewerken als iemand je stap voor stap uitlegt wat de bedoeling is, op een warme en informele manier. Zolang het niet verplicht is, want je houdt niet van druk. Je weet graag vooraf hoe de dingen aangepakt zullen worden, zodat je tijd hebt om de informatie te verwerken. Je kunt niet tegen onzekerheid. Ook conflicten vermijdt je liever, net als plotse veranderingen. Je bent betrouwbaar en eerlijk, en vindt goede relaties met collega's erg belangrijk.

Je beste eigenschap is je vriendelijkheid.

D

Daadkrachtige Danny

Vooral antwoord D

Jij vindt overleg tijdverlies, want je weet al lang wat er beslist moet worden. Dat moest trouwens gisteren al gebeurd zijn. Gelukkig hou jij nog controle over de zaken. Je bent competent, gaat snel tot actie over en bent gefocust op resultaten. 'Wat gaat dat opleveren?', 'Wat gaan jullie eraan doen?' zijn je favoriete vragen.

Je beste eigenschap is je zelfvertrouwen.

Wilt u een van uw collega's bedanken? Staat iemand voor een nieuwe uitdaging? Of is uw collega net getrouwd? Stuur uw nominatie met een foto en een paar zinnen uitleg naar 13@vlaanderen.be. Want ook op vlaanderen.be/13 kunt u uw favoriete collega's in de bloemetjes zetten.

**VANAF
NU
ONLINE**

“Veel succes bij Bednet”

© Joost de Bock

Vanwege je collega's
van het Competentiecentrum
Roesselare-Beveren

EEN BLOEMETJE VOOR

Melissa Claeys (VDAB)

“Je verlaat de VDAB om coördinator te worden voor Bednet regio Waregem-Kortrijk, een organisatie die ervoor zorgt dat zieke kinderen en tienermoeders synchroon internetonderwijs krijgen. Een job waarmee je zeker een verschil zult kunnen maken. We zullen onze commerciële duizendpoot missen, maar zijn ook blij voor jou. Altijd sta je vol enthousiasme en frisse ideeën klaar om een nieuw project aan te pakken. Je nieuwe collega's zullen er wel bij varen. Veel succes!”

EEN BLOEMETJE VOOR

Suzanne Van der Cammen (SERV)

“Je wilde stilletjes wegglijpen nu je met pensioen gaat, maar we zetten je toch graag in de kijker. Je bent immers het wandelende geheugen van onze instelling. In 1972 ging je bij de voorloper van de SERV aan de slag en begin 2000 nam je het archief van je voorgangster over. Je zag veel medewerkers komen en gaan. Je werkte onverdroten voort en bleef de vriendelijkheid en de rust zelve. Intussen zijn er kleinkinderen, mooie reizen en uitstapjes met manlief. Tot op het laatst was je in de weer om het archief mee over te dragen aan zowel Het Depot in Vilvoorde als de collega's, want (e-)archief is meer dan ooit teamwork. Dank voor je jarenlange inzet!”

“We zullen je missen”

Vanwege je collega's

EEN BLOEMETJE VOOR

Nicole Coole-Werniers (Agentschap Wegen en Verkeer)

“Ondanks het feit dat je met pensioen kunt gaan, blijf je je volledig inzetten voor de goede werking van het wegendistrict Eeklo. Daarom schenken we je met plezier een boeket voor je zestigste verjaardag. Proficiat van ons allemaal!”

**“Gelukkige
60ste verjaardag”**

Vanwege je collega's van het
wegendistrict Eeklo

EEN BLOEMETJE VOOR

Greta Helpers (Jongerenwelzijn)

*“Twintig jaar geleden kwam je in Aalst werken op het secretariaat.
Voor ons, je collega's, kwam je zeker niet te laat.
Eén voor één zag jij collega's echter vertrekken
en bleef jij de laatste jaren alleen achter om al het werk te verzetten.
Na twintig jaar heb jij je deel gedaan,
dus laten we jou met pijn in het hart gaan
We wensen je geen zwart gat, maar een boeiend leven,
met alle mensen rond jou die veel om je geven.
We vonden het leuk je collega's te zijn,
maar je hebt 't verdiend nu fulltime thuis te zijn.”*

“Geniet van je pensioen”

Vanwege het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg Aalst

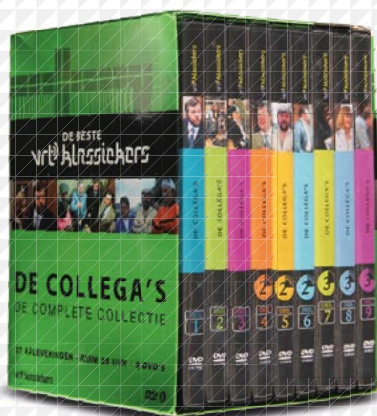

© David Stockman

Duo vipkaart veldrijden

Al zes jaar wordt de Superprestige in het veldrijden afgesloten met de veldrit in Middelkerke. 13 en Topsport Vlaanderen sturen één duo met een vipkaart naar die - hopelijk - spannende slotmanche op 13 februari. Wie zal het dit jaar halen? Een herboren Sven Nys, Wout Van Aert, Matthieu Vanderpoel of toch nog iemand anders?

Win

**VANAF
NU
ONLINE**

Als u wilt winnen, vul dan vóór 15 januari ons wedstrijdformulier in op vlaanderen.be/13. Voortaan vindt u alle wedstrijden op vlaanderen.be/13.

10 x 2 kaartjes

Nikon 3D World, Magic and Fun

Wat?

Nog tot 3 april kunt u in Brussel de Nikon 3D World, Magic and Fun bezoeken. Gekke bekken trekken terwijl vrienden en familieleden zich te pletter lachen en foto's nemen? In 3D World, Magic and Fun vindt u een heleboel decors die u kunt 'vervolledigen'. Dit jaar is Marilyn Monroe weer springlevend, kunt u tafeltennis spelen met Jean-Michel Saive of Darth Vader proberen neer te sabelen... U kunt 3D World, Magic and Fun Brussel elke dag van 11 tot 19 uur beleven in Cinema Galeries onder de Koninklijke Sint-Hubertusgalerijen, Koninginnegalerij 26.

Met uw PlusPas betaalt u 7 euro in plaats van 10 euro (maximaal vier personen per PlusPas). Dat aanbod geldt alleen als u uw kaarten aan de kassa koopt.

PlusPasvoordeel

Vanaf nu vindt u geregeld PlusPas-voordelen op vlaanderen.be/13

Dvd-box De Collega's

Omdat het ons laatste papieren nummer is, konden we het niet laten: drie seizoenen ambtenarenpret met de volledige dvd-box van *De Collega's*. Geniet van Jomme Dockx en zijn Adelbert, Verastenhoven en zijn mama, Philemon Persez die een platonische liefde koestert voor secretaresse Mireille Puis, de plagerijen van Gilbert Van Hie en Jean De Pesser, de niet erg daadkrachtige Tienpondt, de roddels van Hilaire Baconfoy en de geweldige Arabelle Lucas.

15 gezinsvouchers

Krokuskriebels

Tijdens de krokusvakantie (6 tot 14 februari) met het hele gezin naar een museum in Vlaanderen en Brussel? Dat kan met Krokuskriebels, een initiatief van de Gezinsbond voor gezinnen met kinderen tot en met 12 jaar. Leden van de Gezinsbond kunnen op vertoon van hun lidkaart tegen een voordelig tarief deelnemen. Omdat er in Brussel zoveel te ontdekken valt, doet Krokuskriebels daar nog een schepje bovenop. In een apart Brusselkrantje - dat u gratis kunt aanvragen via www.krokuskriebels.be - staan heel wat tips. Je kunt een van de vier uitgestippelde wandelingen volgen en de buurt van de Brusselse musea verkennen: zo kom je voorbij bezienswaardigheden, winkeltjes en kindvriendelijke restaurants.

13 mag 15 vouchers wegschenken. Met een voucher kunnen twee volwassenen en vier kinderen naar een Brussels museum van Krokuskriebels.

20 x 2 kaartjes Brussels Philharmonic

• Zondag 24 januari om 20.15 uur

Nosferatu (filmconcert): Flagey in Brussel
De grote klassieker van Friedrich Wilhelm Murnau op groot scherm, live begeleid door Brussels Philharmonic en het Vlaams Radio Koor onder leiding van José María Sánchez-Verdú, die ook de nieuwe soundtrack componeerde.

• Donderdag 4 februari 2016 om 20.15 uur

Ravel, Adams, Rachmaninov. Flagey in Brussel

10 x 2 kaartjes Vlaams Radio Koor

Eric Whitacre een fenomeen noemen, doet hem onrecht aan: deze Amerikaanse componist en dirigent - met de looks van een popster - ontketende een ware revolutie in de klassieke koormusiekwereld. Zijn eerste cd-opname met eigen werk werd beloond met een Grammy Award. Dat hij voor zijn eerste concertreeks ooit in België kiest voor een project met het Vlaams Radio Koor, toont de grote internationale uitstraling die het koor intussen wist op te bouwen. Ga zelf maar eens luisteren op 12 januari om 20.15 uur in Flagey in Brussel!

5 x 2 kaartjes

Urbanus & De Fanfaar

Op 21 januari geven Urbanus & De Fanfaar het beste van zichzelf in de Brusselse Ancienne Belgique. Het lijkt wel of Urbanus zichzelf opnieuw heeft uitgevonden. Samen met De Fanfaar, een Brusselse Nederlandstalige rockband, maakt hij Vlaanderen en Nederland onveilig. Zo'n bandje met vette gitaren en al even vette tattoos passen perfect bij onze eminence grise. De show bevat nieuwe nummers uit de recentste cd's, maar ook gouden krakers van toen hij (en wij) nog jong waren.

Info

- www.abconcerts.be
- www.3dworldbelgium.be
- www.pluspas.be
- www.brusselsphilharmonic.be
- www.vlaamsradiokoor.be
- www.krokuskriebels.be
- www.topsport-vlaanderen.be

IN EEN ONZEKERE TOEKOMST GEPLAAGD DOOR STEEDS MEER CONFLICTERENDE WETTEN EN REGELS
BEHOEFT SLECHTS EEN TEAM VAN SUPERAMBTENAREN VLAANDEREN VOOR VERDER VERVAL...

DE DIENDERS

Hij heeft weer een hele dag niks gedaan”, zucht collega Joke. “Wel de aannemers van zijn verbouwing geregeld, op pornosites gezeten en tussendoor vast nog een stukje geschreven over de pensenkermis in zijn dorp zondag.” Mijn vorig werk anno 2007. En neen, dat was niet bij de Vlaamse overheid. Deze uitspraak, dames en heren, gebeurde in een privébedrijf.

En toch ... Hoe vaak heb ik in het begin niet tegen vrienden gezegd: “Ik word NOOIT echt ambtenaar, *zijt ge zot?*” Want de ambtenarij, dat leek me saai en traag. Dat was toch wat ik van de legendarische BRT-reeks *De Collega's* onthouden had. Voor mij was elke ambtenaar een Jomme Dockx.

Wat was ik verkeerd ... Niet alleen over de ambtenarij, maar ook over Jomme Dockx en de andere collega's. Want Jomme, dat was voor mij het prototype van de ambtenaar die de hele dag niets deed. Behalve met zijn armen gekruist op een stoel zitten en zijn krant lezen. Tot ik de reeks onlangs herbekeek. Blijkt dat hij als classificeerder alleen maar recht had op een stoel en niet op een bureau. En dat het logisch was dat hij dat bureau moest afstaan als de zoon van een senator op de dienst kwam werken. De arme Jomme zat zodanig in zak en as dat hij een tijd overspannen thuis bleef. Burn-out avant-la-lettre. Omdat iemand niet naar waarde geschat werd. Toen al.

Ook mijn vooroordelen tegenover de ambtenarij bleken verkeerd. Al heb ik lang getwijfeld om echt ambtenaar te worden. Statutair dan. Uit angst hier nooit meer te kunnen ontsnappen. De eerste jaren werkte ik als contractueel, en tot groot jolijt van mijn collega's durfde ik de stap naar

een statutaire benoeming niet zetten. Dat woord 'ambtenaar' bleef me nog jaren vies in de oren klinken.

Waarom, dat weet ik niet. Want al snel zag ik dat er van die vooroordelen weinig klopte. Er gebeuren hier veel goede dingen, veel mensen werken hard, vanuit een maatschappelijk engagement om u tegen te zeggen. Dag in, dag uit, tegen alle vooroordelen in. Soms zelfs tegen beter weten in.

En ja, het gaat hier af en toe trager dan ergens anders. Maar dat is zo in alle grote organisaties. En saai? Daar was ik helemaal verkeerd. Elke dag ontdek ik wel iets nieuws. Een collega met een zangcarrière, een taak waarvan ik niet wist dat de Vlaamse overheid ze deed, zoals ratten vangen, of zelfs een onverwachte wending in het Vlaams personeelsstatuut, zoals twintig dagen onbetaald verlof! Kortom, bij de Vlaamse overheid werken fantastische mensen en gebeuren fantastische dingen. En dat beseft de buitenwereld te weinig.

Intussen zijn we acht jaar verder en ben ik met steeds meer plezier ambtenaar. En weet ik dat elk werk wel zijn Collega's heeft. En geloof ik ook dat we al die goede dingen die we doen een pak meer mogen tonen. De uitdaging voor ons allemaal in 2016?

Stuur of deel een typische foto van uw werkplek, collega of job en win een boekenbon van 25 euro. Lees er alles over op de wikkkel rond deze 13.

“Ik heb lang getwijfeld om statutair te worden. Uit angst hier nooit meer te kunnen ontsnappen”

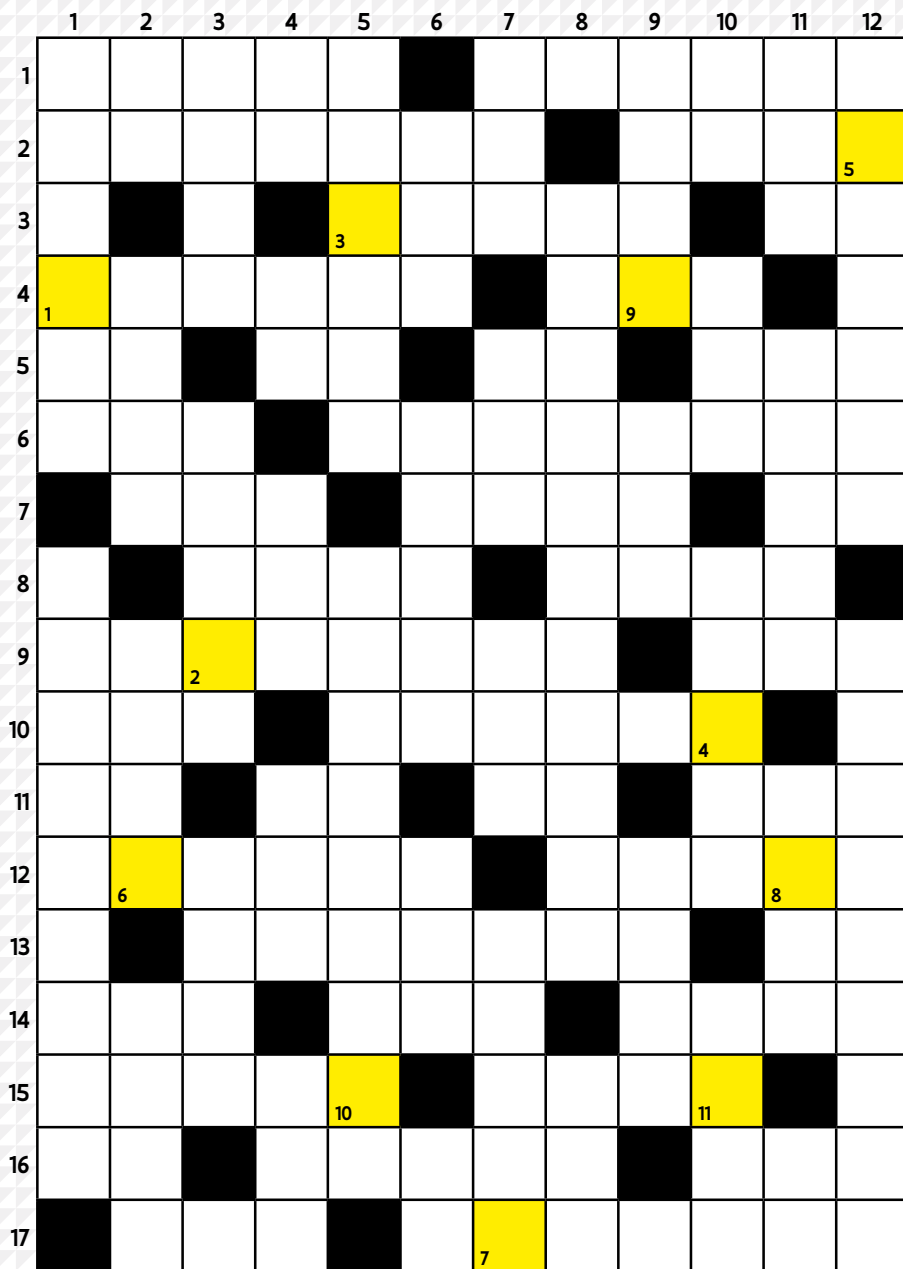
Veerle Van den Broeck, redacteur

 www.twitter.com/veerlevan13

De Vlaamse overheid anno 2016, hoe ziet die eruit?

PUZZEL

Horizontaal

- 1 Vlaams minister van o.a. Mobiliteit, Openbare Werken en Dierenwelzijn - in deze stad bevindt zich het Jacob van Maerlantgebouw (van de Vlaamse overheid)
- 2 uitstalraam - International Race of Champions
- 3 wijffe van een reebok - muzieknoot
- 4 soort rankpootkreeftje - askruik
- 5 vluchtig - binnen - meisjesnaam - grootouder
- 6 clown - museum van de Vlaamse overheid (is ook een kasteel)
- 7 gevangenis - op voorwaarde dat - lagere school
- 8 lingerie - aanlegplaats
- 9 koudewering - uitroep van schrik
- 10 knaagdier - agressief
- 11 karaat - Peru (op auto's) - kennisnet - echtgenoot
- 12 geliefd - muze van het minnedicht
- 13 deel van de wiskunde - openbaar vervoer
- 14 eenkleurig - een zekere - deel van een kachel
- 15 fijn weefsel - model
- 16 selenium - aalsteker - Japanse gordel
- 17 zenuwtrek - arbeidsvermogen

Verticaal

- 1 bevoegdheid van Vlaams minister Jo Vandeuren - naar hem werd een kantoorgebouw van de Vlaamse overheid in Leuven genoemd
- 2 etage - enthousiasme - vleesstokje - klinknageltje
- 3 Amerikaanse universiteit - kunstmens - graangewas
- 4 buislamp - onmeetbaar getal - opstootje - medicijn - dry
- 5 Indische kledij - vaarwater
- 6 idioot - Italiaanse viool - naaldboom - germanium
- 7 snavel - liefkozing - fuikingang - trillen
- 8 connaisseur - Deense munt
- 9 melkklier - Business Software Alliance - zeldzaam
- 10 Griekenland (op auto's) - arkbouwer - leerstelling - vervuilde mist
- 11 opperwezen - krijgsgewoel - koraaleiland - bismut
- 12 belasting op milieuschadelijke producten - technische, industriële vernieuwing

Met de letters uit de genummerde vakjes van het kruiswoordraadsel kunt u het sleutelwoord vormen. Surf uiterlijk op 15 januari naar vlaanderen.be/13 en vul daar de oplossing op ons wedstrijdformulier in.

U maakt dan kans op een aankoopcheque!

Oplossing

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

De oplossing vindt u op vlaanderen.be/13.

13 wil ook uw mening kennen! Daarom maken we op deze pagina's plaats voor uw reacties en lezersbrieven. Ook digitaal kunt u blijven reageren: onder de artikels op vlaanderen.be/13, door te mailen naar 13@vlaanderen.be of via facebook.com/13nieuws.

Reacties op Facebook bij het nieuws dat er bij de Vlaamse overheid in één jaar tijd bijna 700 medewerkers minder werken

Goed nieuws?

Als zulk nieuws over om het even welk bedrijf wordt gebracht, is dat erg/een schande/vul zelf maar in. Waarom wordt het als het over de overheid gaat zo vaak aangekondigd als goed nieuws, proficiat? Het zijn evengoed mensen met gewone huzen en gewone gezinnen en gewone salarissen die hun werk kwijtraken.

Miet Ooms,
ex-medewerker Taaltelefoon

Desastreus

1950 koppen minder in vijf jaar tijd als doelstelling in het regeerakkoord schrijven is bijzonder makkelijk als je dat kunt doen in tijden waarin de babyboomgeneratie met pensioen gaat. Het zijn dus eigenlijk allemaal natuurlijke afvloeiingen. Waarom dat als een verdienste wordt voorgesteld, begrijp ik niet helemaal. De gevolgen voor de dagelijkse werking zijn desastreus en daar wordt meestal niet over gepraat. Evenmin wordt er gepraat over de toename van het aantal burn-outs, die ook de pan uit swingen, wat logisch is als je meer taken krijgt en er minder personeel is om alles te doen.

Jean-Luc Havaux,
Sport Vlaanderen

Reactie op '13 gaat radicaal digitaal', 13 nr. 54, oktober 2015

Fan van digitaal

Ik kan jullie alvast geruststellen: ik ben voorstander van de digitale versie. Als alleenstaande moeder vind ik vaak niet de tijd om papieren magazines vast te nemen en te lezen. Ze belanden stevast in een hoekje van het aanrecht, in afwachting van meer tijd. Na 21 uur 's avonds vind ik wel tijd om via mijn laptop mails en nieuwsbrieven te lezen. Misschien kunnen jullie binnenkort de mogelijkheid bieden om jullie nieuwsbrief naar het privémailadres van collega's te sturen. Op kantoor zal ik hoogstwaarschijnlijk de tijd niet vinden om de nieuwsbrief te lezen. Jullie papieren magazine was overigens een van de uitzonderingen die ik wél snel las. Omdat ik altijd heel vroeg op ben, maar ook omdat ik benieuwd was naar wat mijn 'nieuwe' werkgever te vertellen had, want ik heb een jaar geleden de overstap gemaakt van de FOD Financiën naar de Vlaamse Belastingdienst. Toi, toi, toi!

Anne-Lise Vandenborre,
Vlaamse Belastingdienst

Gepensioneerden vallen uit de boot

U zult waarschijnlijk zeggen dat het aan mijn leeftijd (63 jaar) ligt, maar ik betreur het ten eerste dat de gedrukte versie van 13 verdwijnt. Het magazine vormde nog een band met mijn vroegere werkomgeving. Als we 13 nu digitaal moeten gaan zoeken, zal die band sowieso verbroken worden. Jullie verwijzen onder andere naar een nieuw intranet, maar dat intranet is alleen toegankelijk voor actieve collega's. Ik vrees dat wij, gepensioneerden, helemaal uit de boot zullen vallen. Jammer, maar helaas! Dat is eigen aan deze snelle tijden zeker!?

Viviane Toen, gepensioneerd

TAALTIP

Hoe vervoeg je het werkwoord *skypen*?

Engelse werkwoorden vervoeg je op dezelfde manier als Nederlandse: je gaat uit van de stam van het werkwoord en voegt er de uitgangen voor de vervoeging aan toe.

De stam van een Engels werkwoord is de infinitief zonder *to*: dus *skype*. In de vervoeging behoud je de eind-*e* van de stam: *Ik skype af en toe met mijn kinderen*; *Simon skypet elke dag vanuit Italië*.

Als je op het einde van de stam een van de stemloze medeklinkers van *'t kofschip* of een */sj/* zoals in *sjaal* hoort, voeg je aan de stam *-te* toe voor de verleden tijd en *-t* voor het voltooid deelwoord: *We skypeten meer dan drie uur aan één stuk door*; *Ik heb gisteren nog met Elisa geskypet*. Vergelijkbare voorbeelden zijn: *Mijn grootmoeder swipete er lustig op los*; *Hij heeft mijn pagina geliket*; *Ik was al mijn bestanden kwijt toen ik het back-upbestand per ongeluk deletete*.

Tip: Bezoek de volledig vernieuwde site van de Taaltelefoon: www.taaltelefoon.be.

Stel uw taalvragen aan de Taaltelefoon op 078 15 20 25.

“

Voortdurend denigrerend praten over ambtenaren en zeggen dat ze met te veel zijn, werkt demotiverend.”

Volgens organisatiepsycholoog **Frederik Anseel** (UGent) liggen de oorzaken van burn-out bij ambtenaren niet bij een mailbox die op elk moment kan worden geopend.

(16 oktober 2015, *De wereld vandaag* op Radio 1)

“

Ik voer geen pleidooi dat mensen altijd en overal beschikbaar moeten zijn, want ik kan heel goed begrijpen dat dit voor sommigen heel ingrijpend en stressvol is. Ik hou wel een pleidooi voor goede leidinggevers, die zorgzaam omgaan met hun mensen.”

Administrateur-generaal **Katrien Verhegge** van Kind en Gezin in haar blog 'Leiderschap als antwoord op afsluiten mailbox om 18 uur' op katrienverhegge.wordpress.com.

(19 oktober 2015)

“

Tijdens de financiële crisis milderde de overheid de economische schok door te blijven aanwerven. De ambtenaren stegen in die jaren in aantal. Maar zo'n schokdemper moet ooit gelost worden. Nu lijkt het ideale moment.”

Journalist **Bart Haeck** vindt het een goede zaak dat er in een half jaar tijd bij alle Belgische overheden 4100 ambtenaren minder werken.

(*De Tijd*, 3 november 2015)

“

Men valt niet uit de boot door een gebrek aan talent of competenties, maar door een verkeerde nationaliteit. Dat is niet meer van deze tijd.”

Volgens Diversiteitsambtenaar

Alona Lyubayeva is de nationaliteitsvoorwaarde voor statutaire ambtenaren niet meer van deze tijd en discriminerend.

(*Metrotime.be*, 26 oktober 2015)

“

Ik krijg veel mails van ambtenaren, uit het natuurbeleid, maar ook van ruimtelijke ordening, die me met aandrang vragen om niet op te geven. Zeker voor hen vind ik dit een ramp, daar zitten veel bevlogene mensen bij. Hiermee komen ze weer negatief in het nieuws, met iets wat boven hun hoofd is beslist en doorgedruwd. Dat helpt de bevlogenheid niet.”

Wouter Deprez over de reacties die hij krijgt op de zaak Essers.

(*De Standaard Magazine*, 3 oktober 2015)

Graag een blad om vast te nemen

Ik was toch even verbaasd toen ik las dat jullie 'radicaal digitaal' gaan. Ik begrijp dat er een nieuwe weg ingeslagen moet worden, maar ik vind het een groot verschil of je voor je werk en de bijbehorende taken radicaal digitaal gaat, of om een boek of magazine te lezen. Ik vrees een beetje dat ik (en misschien ook vele anderen) jullie magazine daardoor minder ga lezen. Nu neem je het boekje vast als je even tijd hebt, of als lectuur in de bus, in de trein, in een wachtzaal bij de dokter enzovoort. Dat lijkt me iets moeilijker als je het alleen op je computer of laptop kunt lezen. Ik heb zelf nog geen tablet of ander mobiel apparaat dat je makkelijk kunt meenemen. Jullie zullen ongetwijfeld meer mogelijkheden krijgen om op een mooie en interessante manier nieuws te maken. Ik kijk uit naar jullie laatste nummer, en weet nu al dat ik de papieren 13 zal missen.

Gerlinde Goovaerts,

Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT)

Reactie op edito 'Radicaal digitaal', 13 nr. 54, oktober 2015

Doorprik de digitale mythes

Dag Leen,

In het laatste nummer van 13 neem je zo'n beetje afscheid van je lezers. 'We gaan elkaar misschien niet meer zien, want alles moet voortaan radicaal digitaal.' Met radicaal loop je het risico dat het al gauw dictatoriaal wordt. En daar lijkt het naar. 77% van je lezers geven aan dat ze je magazine liever op papier lezen. Als je daar geen rekening mee houdt, zondig je tegen alle regels van een doeltreffende overheidscommunicatie en heeft het inderdaad iets dictatoriaals. Maar zoals je zelf aangeeft, is een goede ambtenaar volgzzaam en voert hij zijn taken uit. Het volk moet heropgevoed worden. Dat is je taak.

Maar je zit ermee, Leen. Daarom nodig je je lezers uit om met jou te komen praten. Maar die uitnodiging is aarzeland en niet van harte, want je vermeldt alleen je Twitteraccount. De ruime meerderheid van niet-twitteraars moet elders in het blad maar zelf uitzoeken hoe ze je kunnen bereiken. Dat is meteen heel radicaal. Je bent een keurige ambtenaar.

Als ik je laatste nummer doorneem, weet ik dat ik reportages als 'Mannen die wel zorgverlof opnemen' en 'Leven met een topambtenaar' niet op het scherm ga lezen. Sinds mijn Stads-krant en ook Klasse niet meer op papier verschijnen, ben ik er alle contact mee verloren. Het komt er gewoon niet van om er zelf naar op zoek te gaan. Op het werk moeten de communicatiekanalen snel en functioneel zijn, maar als je de hele dag achter je scherm zit, wil je 's avonds wel eens wat anders. Onder andere lezen, zelfs over de collega's op het werk, maar dan zoals je aangeeft lekker uitgezakt met een trappist in de zetel. Wat je als alternatief voorstelt: meer nieuws, meer collega's in beeld, filmpjes, interactie, nieuwssite, nieuwsbrief, digitale platformen: wie heeft behoefte aan een dergelijke metacommunicatie tussen werk en leven? Is het dan de bedoeling om dat allemaal tijdens de werkuren te consumeren?

Leen, ik omarm de digitale media, maar laat ons nu eindelijk eens de digitale mythes doorprikken. Ten eerste dat digitaal goedkoper is. Dat klopt helemaal niet. Bekijk het boodschappenlijstje maar eens waar je zo mee pronkt. Ten tweede dat digitaal milieuvriendelijker is. Digitale media hebben een grotere milieu-impact door de productie van apparaten die om de zoveel jaar massaal worden vervangen, de rooibouw op grondstoffen, het enorme stroomverbruik en de gigantische afvalberg. Daarom stel ik voor om onderaan in onze mails niet alleen 'Print deze mail niet nodeloos af', maar ook 'Kan het alsjeblieft een beetje minder' toe te voegen.

Jan Van den Bossche, Onroerend Erfgoed

COLOFON

Driemaandelijkse magazine voor het Vlaamse overheidspersoneel, elfde jaargang, nr. 55 januari-februari-maart 2016

Hoofredactie: Leen De Dwyer

Coördinatie: Petra Goovaerts

Eindredactie: Veerle Van den Broeck, Taaladvies

Redactie: Leen De Dwyer, Maarten De Gendt, Filip De Maesschalck, Gudrun De Waele, Petra Goovaerts, Veerle Van den Broeck, Frank Willemse

Adresbeheer en wedstrijden: Mariëlle Neckebroek en Kathleen Peeters

Corrector: Ludo Berghs

Puzzel: Freddy Roegiest

Strip: Simon Spruyt

Lay-out: Cypres nv, Leuven

Druk: die Keure, Brugge

Verantwoordelijke uitgever: Vlaamse overheid, Kanselarij en Bestuur, Communicatie, Leen De Dwyer, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel.

Contactadres: Boudewijnlaan 30 bus 20 (kamer 6C56), 1000 Brussel, tel.: 02 553 58 93, e-mail: 13@vlaanderen.be, website: www.vlaanderen.be/13.

Nieuw. De app met afstapwaarschuwing.

Wees gerust. Dankzij onze nieuwe app met handige afstapwaarschuwing weet je exact wanneer je moet afstappen. Zo kan je onderweg nog even wegdromen.

Download de app op delijn.be, in de app store of via Google Play.

Zorgeloos op stap met **delijn.be**

